

Dr. Palágyi Tivadar*

KÜLFÖLDI HÍREK AZ IPARJOGVÉDELEM TERÜLETÉRŐL

Amerikai Egyesült Államok

A) Az Amerikai Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága (US Supreme Court) 2014. április 30-án érveket hallgatott meg a *Limelight v. Akamai*-ügyben, amitől azt várják, hogy fényt fog deríteni abban a régóta eldöntetlen kérdésben, hogy egy alperes bitorlónak lehet-e tekinteni, ha több fél tette meg a bitorlás különböző lépéseit. Az ilyen „megosztott bitorlással” (divided infringement) kapcsolatban a közvetlen bitorlásra vonatkozó törvény azt állapítja meg, hogy „eljárási igénypont közvetlen bitorlása nem jár felelősséggel, ha a megvádolt bitorló bizonyos igénypontlépéseket hajt végre, és egy másik végzi el a többi lépést, hacsak a másik fél nem a megvádolt bitorló ügynöke, vagy a megvádolt bitorló irányítása vagy ellenőrzése alatt cselekszik”.

Az ügy az Akamai egyik szabadalmára vonatkozik, amelynek tárgya eljárás tartalomnak weboldalra való felvitelére. Bírósági tájékoztatás szerint naponta egymilliárd ember támaszkodik az Akamai szolgáltatásaira, amelyek támogatják weboldalak, így az iTunes, az Amazon és az eBay munkáját.

A Legfelsőbb Bíróságnak el kell döntenie, hogy a Szövetségi Kerületi Fellebbezési Bíróság (Court of Appeals for the Federal Circuit, CAFC) 2012-ben tévedett-e, amikor úgy döntött, hogy a Limelight felelős lehet bitorlás előidézéséért, jóllehet egyik alperes sem követett el közvetlen bitorlást.

Mind a Limelight, mind az Akamai meghallgatási kérelmet nyújtott be a Legfelsőbb Bírósághoz, amely helyt adott a Limelight kérelmének, az Akamai kérelme azonban még függőben van.

2014 márciusában vállalatok egy csoportja, így a Google, az eBay és a Facebook közös baráti levelet (amicus brief) küldött a Legfelsőbb Bíróságnak a Limelight érdekében, azzal érvelve, hogy a CAFC döntése ütközik a szabadalmi törvénnyel és a Legfelsőbb Bíróság korábbi döntéseivel.

Az április 30-i tárgyaláson részt vevő egyik neves szabadalmi ügyvivő, Wayne Porter úgy nyilatkozott, hogy úgy tűnt, egyes bírók zavarban voltak a CAFC döntésével kapcsolatban. „Antonin Scalia bíró olyan megjegyzést tett, hogy nézete szerint a CAFC közvetett bitorlással kapcsolatos döntése ellentétes a törvény szövegével, és kételkedve fogadta a Limelightnak azt az érvelését is, hogy az észlelt problémákat el lehet kerülni megfelelő igénypont-szöve-

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

gezéssel. Elene Kagan bírónő is rámutatott, hogy a CAFC döntése kísérlet volt a szabadalmi törvény csapdájának elkerülésére.” Végül Porter annak a véleményének adott kifejezést, hogy a Legfelsőbb Bíróságnak el kell fogadnia az Akamai kérelmét is, és további érveket is meg kell hallgatnia döntésének meghozatala előtt.

B) 2009 szeptemberében *Michael Jordant*, a kosárlabda-fenomént beiktatták az Amerikai Kosárlabdázók Dicsőségcsarnokába. Nem sokkal később a *Sports Illustrated* különkiadással ünnepelte Jordan pályafutását. A folyóirat a chicagói körzet Jewel néven ismert fűszerüzletláncának ingyen hirdetését ajánlott annak fejében, ha az megígéri, hogy üzleteiben készleten tartja és árusítja a folyóiratot. Az üzlet működtetője, a Jewel Food Stores (Jewel Stores) ehhez hozzájárult, és értékesítőrészlege egy teljes oldal színes hirdetést készített, amely az emlékkiadvány hátsó borítójának belső oldalára került.

Nem sokkal azt követően, hogy a kiadvány megérkezett a újságosbódékba, Jordan egy Illinois-i bíróságon pert indított a Jewel Stores ellen, többek között arra hivatkozva, hogy az bitorolta hirdetési és védjegyjogát.

A Jewel Stores a kereset elutasítását kérte, mert szerinte a hirdetés „nem kereskedelmi szöveg” volt, és ezért az amerikai alkotmány szerint a szabad beszéd oltalma alá esett. Az alsófokú bíróság ezzel egyetértett, azonban Jordan a 7. Kerületi Fellebbezési Bírósághoz fordult, amely igazat adott neki; 2014. február 19-i döntésében világosan rámutatott, hogy egy hirdetésnek nem kell javasolnia az olvasó számára, hogy egy konkrét terméket vagy szolgáltatást vásároljon ahhoz, hogy ez a szöveg kereskedelmi szövegnek minősüljön, így viszont már nem esik a szabad beszéd oltalma alá.

A döntés megállapítja, hogy ellentétes nézet zavaró következményekkel járna sportolók, színészek, hírességek és más védjegytulajdonosok számára, akik védeni kívánják azonosságuk vagy védjegyeik használatát.

C) Az Amerikai Egyesült Államokban a „tisztá energiájú” technológiákra vonatkozó szabadalmak száma 2013-ban 3175 volt, így 114-gyel meghaladta a 2012-es értéket. A legtöbb ilyen tárgyú szabadalmat 2013-ban a *General Motors* nyújtotta be, és ezzel átvette a koronát a 2012. évben vezető Toyotától, míg a *Toyota* a 2011-ben győztes *General Electric*-től vette át a vezetést.

A napenergia felhasználásán alapuló szabadalmak első ízben vezetnek, véget vetve a tüzelőanyag-cellákra vonatkozó technológiák 2002 óta tartó uralmának.

Az Egyesült Államok az első a tisztá energia felhasználásán alapuló szabadalmak terén, öt Japán követi, majd messze lemaradva következik a többi ország. Az amerikai államok közül Kalifornia vezet, Michigan, majd New York követi.

D) A Kaliforniai Északi Kerület Bíróságának esküdtszéke megállapította, hogy a *Samsung* bitorolta az *Apple* két szabadalmát, és ezért a Samsungot 119,6 millió USD kártérítés megfizetésére kötelezte.

Az Apple kezdetben azt állította, hogy a Samsung általi bitorlás miatt két milliárd USD kár érte, de ezt az esküdtszék túlzónak találta. A 2014. május 2-án hozott döntésről Lucy

Koh bírónő kijelentette, hogy az egyik kártérítési tételt felül kell vizsgálni, azonban a május 5-én hozott végső döntésben az összeg változatlan maradt.

Az Apple azt állította, hogy a Samsung öt szabadalmát bitorolta, azonban csak arról tudta meggyőzni az esküdteket, hogy a Samsung az 5 946 647 sz. és a 8 046 721 sz. szabadalmát bitorolta.

A döntés után az Apple nyilatkozatot tett, amelyben többek között megállapította, hogy a Samsung szándékosan eltulajdonította ötleteit és lemásolta termékeit; „Ezért harcolunk, hogy megvédjük azt a kemény munkát, amely kedvelt termékeinkhez, így az iPhone-hoz vezetett, amelyeknek alkalmazottaink életüket áldozták.”

A Samsung a per alatt két ellenkeresetet nyújtott be, amelyek közül az egyik népszerű FaceTime video-hívórendszerére vonatkozott. A bíróság megállapította, hogy az Apple bitorolta ezt a szabadalmat, és ezért 158 000 USD kártérítést ítélt meg a Samsung javára.

Itt emlékeztetünk arra, hogy a két vállalat közötti harcban ugyanez a bíróság 2012 augusztusában a Samsungot 1,05 milliárd USD kártérítés fizetésére kötelezte, de ezt az összeget Koh bírónő 290 millió USD-re csökkentette, mert megállapította, hogy az esküdtszék nem helyesen számította ki a kártérítés összegét.

Koh bírónő ismét megkísérelte rábírní a feleket, hogy egyezzenek meg közvetítésben. Az előző tárgyaláson a bírónő hasonló kísérlete kudarcba fulladt.

Argentína

A Pañart Ignacio Esteban v. Radiomovil Dipsa SA (Dipsa)-perben a polgári és fellebbezési ügyek Szövetségi Fellebbezési Bírósága 2012. október 30-i döntésével helybenhagyta az alsófokú bíróság döntését, és megállapította, hogy az alperes Dipsa PHONERENTAL védjegye lajstromozható, mert nem volt sem a szükséges, sem a szokásos megjelölése a mobiltelefon-kölcsönzési szolgáltatásoknak; emellett nem volt deskriptív e szolgáltatások jellegére, funkciójára, tulajdonságaira vagy egyéb jellemzőire nézve, és a lajstromozási kérelem benyújtása előtt nem került általános használatba.

Ausztria

A) A 2012. évi statisztikai jelentések szerint az osztrák vámhatóságok által indított tájékoztatási kampány eredményeként azoknak az eseményeknek a száma, amikor hamisított árukat lefoglaltak és lefoglalva tartottak, a 2011. évi 3201-es történelmi csúcs után 2012-ben 2344-re csökkent. Ezeknek a lefoglalásoknak a tárgyai főleg ruházat, órák, cipők, mobiltelefonok és gyógyszerek voltak, és a legtöbb lefoglalás a karácsony előtti időszakban történt.

A 608/2013 sz. uniós vámrrendelet és a megfelelő, 1352/2013 sz. végrehajtási utasítás, amelyek a korábbi 1383/2003 sz. uniós vámrrendeletet és az 1891/2004 sz. végrehajtási utasítást váltották, 2014. január 1-jén léptek hatályba (lásd e közlemény „Európai uniós vámrrende-

let” című cikkét). Ezek szabványosítják az Európai Unión belül a határon történő lefoglalási eljárásokat, és így alkalmazhatók Ausztriában is, ahol jelenleg megfontolás tárgyát képezi egy konkrét ausztriai végrehajtási törvény.

A termékhamisítást tiltó törvény módosításai előreláthatólag még ebben az évben hatályba fognak lépni, azonban jelenleg törvénykezési rés van az európai uniós és az osztrák törvény között. Az osztrák vámhatóságok 2014. január 1-je óta az uniós vámszabályokat és azok végrehajtási utasítását alkalmazzák.

B) Az Osztrák Legfelsőbb Bíróságnak abban a kérdésben kellett döntenie, hogy az EXPRESSGLASS nemzetközi védjegy rendelkezik-e megkülönböztetőképességgel, és így az osztrák védjegy törvény szerint oltalmazható-e, vagy pedig, leíró jellege folytán, nem lajstromozható védjegyként (a Madridi Egyezmény 5. cikke szerint).

A kérelmező üvegipari vállalat a Madridi Egyezmény szerint birtokosa volt az EXPRESSGLASS nemzetközi védjegynek. Ausztria, a Madridi Egyezmény tagja, meg volt jelölve a lajstromozási kérelemben. Az Osztrák Szabadalmi Hivatal jogi osztálya 2010-ben tájékoztatta a kérelmezőt, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegyre Ausztriában nem engedélyezhető oltalom, mert a védjegy a védjegy törvény 4(1)(3) cikke szerint nem rendelkezik megkülönböztetőképességgel; az érintett közönség ugyanis az EXPRESSGLASS szót gyorsan beszerelhető üveg jelentésűnek gondolná.

A kérelmező azzal érvelt, hogy

- a szó egy nyelvi újítás, amelynek nincs azonnali világos vagy hihető jelentése, és
- a védjegyre oltalmat adtak a Madridi Egyezmény más tagállamaiban.

A szabadalmi hivatal jogi osztályát nem győzte meg ez az érvelés, és 2011-ben a védjegy oltalmat megtagadó végzést adott ki. A hivatal fellebbezési osztálya 2013-ban megerősítette ezt a végzést. A fellebbezési eljárások jogi átszervezése folytán a kérelmező fellebbezése a legfelsőbb bírósághoz került.

Az 2014-ben szintén megerősítette, hogy az EXPRESSGLASS védjegy az osztrák védjegy törvény alapján leíró jellege miatt nem oltalmazható. A bíróság szerint a védjegyek fő feladata, hogy megjelöljék a kereskedelmi eredetet. Egy megkülönböztetőképességgel nem rendelkező védjegy nem tudja ellátni ezt a feladatot. Egy védjegy nem rendelkezik megkülönböztetőképességgel, ha – többek között – az érdekelt közönség a megjelölt áruk vagy szolgáltatások jelzőjeként tekinti. Ilyen leíró jelleget lehet feltételezni, amikor az érdekelt közönség könnyen le tudja vezetni a szó vagy jelölés leíró jelentését anélkül, hogy először bonyolult következtetéseket vonna le. Ilyenkor még egy idegen szavakból álló nyelvi újítás vagy szóösszetétel sem védhető védjegyként.

Az EXPRESSGLASS kifejezésben az első „express” szó a német nyelvben is megvan, és a „glass” szó ekvivalens a német „Glas” (üveg) szóval. Ennek alapján a vásárlóközönség a kérdéses áruk és szolgáltatások sajátos tulajdonságára gondol, nem pedig kereskedelmi származást jelző védjegyre. A közönség valószínűleg azt feltételezná, hogy a védjegy gyorsan beszerelhető üvegre vonatkozik, mindamelllett, hogy a szó egy nyelvi újítás.

A bíróság még kitért a kérelmezőnek arra az érvelésére, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegyre a Madridi Unió egyéb országaiban oltalmat engedélyeztek, és leszögezte, hogy ez nem befolyásolja az ausztriai eljárást.

A fentiek miatt a legfelsőbb bíróság megtagadta az EXPRESSGLASS védjegy oltalmát.

Belgium

Belgium nem csatlakozott a Londoni Egyezményhez, ezért az engedélyezett európai szabadalmak belgiumi érvényesítéséhez arra van szükség, hogy az európai szabadalom engedélyezésének az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) hivatalos lapjában való meghirdetésétől számított három hónapon belül benyújtsák a Belga Szabadalmi Hivatalnál (BSZH) az európai szabadalom fordítását az állam egyik hivatalos nyelvén. Ennek a három hónapos határidőnek az elmulasztása nem hozható helyre, ezt követően az európai szabadalmat Belgiumban „hatály nélkülinek” tekintik.

A Belga Alkotmánybíróság 2014. január 16-án hozott döntése szerint a jog helyreállítási lehetőségének a hiánya, amikor elmulasztják három hónapon belül benyújtani a szabadalom fordítását, a belga polgári törvény 16. cikkébe és az Emberi Jogok Európai Egyezményének 1. cikkébe ütközik.

Az ügy a Brüsszeli Kereskedelmi Bíróság egy hátrányos ítéletére vezethető vissza, amelyet az amerikai *BioPheresis Technologies Inc.* (BioPheresis) által a belga kormány ellen indított perben hozott. A BioPheresis európai szabadalma ellen felszólaltak, és ezt követően a szabadalmat az ESZH módosított formában tartotta fenn. Ezután az ESZH újra publikálta a módosított szabadalmat a hivatalos lapjában, ami egy újabb három hónapos határidőt indított meg a belgiumi érvényesítéshez. A BioPheresis elmulasztotta a három hónapos határidőn belül benyújtani a módosított szabadalom fordítását, aminek következtében az európai szabadalmat Belgiumban hatálytalannak tekintették. Az alkotmánybíróság megállapította, hogy ez a szankció nem állt arányban a jog-helyreállítási követelmény kielégítésének az elmulasztásával.

Ámbár ez a döntés maga nem nyitotta meg önműködően a joghelyreállítás lehetőségét olyan esetben, amikor egy szabadalmas elmulasztja a fordítás benyújtására rendelkezésre álló három hónapos határidőt egy európai szabadalom engedélyezésének a publikálását követően, ez mégis bizonyos nyomást gyakorolt az államtanácsra (Raad van State), hogy életbe léptesse a már 2011 januárjában ténylegesen publikált új belga szabadalmi törvénynek legalább a joghelyreállításra vonatkozó részeit.

A 2011. január 10-i új belga szabadalmi törvény és az azt kísérő, 2014. március 9-i királyi rendelet, amely korlátozott számú cikk hatálybalépését eredményezte a 2014. március 13-i publikáláskor, most lehetőséget nyújt a joghelyreállításra, ha valaki elmulaszt egy határidőt a Belga Szabadalmi Hivatal (BSZH) előtt. Minden olyan cselekedet, amely az új szabályok szerint jogvesztést eredményez, ideértve a BSZH végzésének a megválaszolására adott ha-

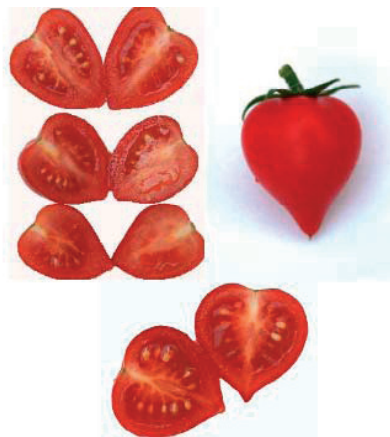
táridő elmulasztását, egy alaki cselekedet elmulasztását, megújítási illetékek befizetésének elmulasztását és az engedélyezett európai szabadalom fordítása benyújtásának az elmulasztását, az új szabályok hatálya alá esik. A követelményeket az Európai Szabadalmi Egyezményből másolták, amennyiben a joghelyreállításra vonatkozó kérelmet a mulasztás okának megszűnésétől számított két hónapon belül kell benyújtani a BSZH-nál, és legfeljebb 12 hónapon belül az elmulasztott határidőtől számítva, feltételezve, hogy a kérelmező a lehető leggyorsabban jár el ezeknek a határidőknek a betartása érdekében.

Az új jog-helyreállítási eljárás Belgiumban minden olyan ügyben hozzáférhetővé válik, amikor egy hivatali határidő elmulasztása jogvesztéssel jár. A hivatali kérelmet a szükséges bizonyítással és a 350 EUR összegű illeték befizetésével együtt kell benyújtani.

Bár az új királyi rendelet 2014. március 13-án lépett hatályba, a 2014. március 13-a előtt engedélyezett szabadalmak esetén is hozzáférhetővé válik. Ennek megfelelően az új szabályok a megújítási illeték befizetésének az elmulasztása esetén is alkalmazhatók.

Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (BPHH, Office for Harmonization in the Internal Market)

A BPHH fellebbezési tanácsának egy olyan minta lajstromozásának az ügyében kellett döntenie, amelynek tárgya egy paradicsom alább szemléltetett alakja volt:

Az elővizsgálati eljárásban az elővizsgáló arról tájékoztatta a bejelentőt, hogy a szív alakú minta nem felel meg a közösségi mintarendelet 3(a) és 3(b) cikke szerinti mintameghatározásnak, amely szerint egy minta egy termék vagy egy termékrész megjelenését írja le különösen a vonalak, körvonalak, színek, alak és a felületi szerkezet vonásaival és/vagy magának a terméknek az anyagával és/vagy annak a díszítésével. Ezt a követelményt a bejelentés nem elégítette ki, ezért az elővizsgáló elutasította.

A bejelentő ezzel szemben azzal érvelt, hogy a paradicsomokat munkaigényes eljárással állította elő, a gyümölcsöt terméknek lehet tekinteni annak következtében, hogy kézi eljárással állította elő, továbbá a közösségi védjegyrendelet 3(a) cikke nem rendelkezik úgy, hogy a termék nem lehet élő szervezet.

A tanács megerősítette az elővizsgáló véleményét, és döntését azzal támasztotta alá, hogy az élő szervezetek mint olyanok nem „termékek”, mert nem iparilag vagy kézműves munkával előállított tárgyak. Egy olyan mintát, amely egy paradicsom megjelenését természetes állapotában nyilvánítja ki, általában el kell utasítani. Még ha a vitatott alak eltér is egy közönséges paradicsométól, nincs ok feltételezni, hogy az alak ipari vagy kézműves eljárás eredménye lenne. Ha igaz lenne is, hogy a paradicsom ipari vagy kézműves tevékenység terméke, ezt az érvelést nem támasztja alá arra vonatkozó bizonyíték, hogy a paradicsom egyéni megjelenésű. Ezért a minta nem tekinthető iparilag vagy kézművesen előállított terméknek.

Végül a tanács azt is hangsúlyozta, hogy a közösségi védjegyrendelet nem vonatkozik szabadalmi jogokra, amilyen a növényi oltalom.

Bolar-mentesség

Az alábbiakban a Bolar-mentességgel kapcsolatos két esetet ismertettünk, de először kitérünk az európai Bolar-mentesség alapját képező rendelkezésre.

Az európai Bolar-mentesség alapját a 2001/83/EC európai irányelv 10. cikkének 6. bekezdése szolgáltatja, amely kimondja, hogy a szabadalmi oltalom vagy a gyógyászati termékek kiegészítő oltalmi tanúsítványának (supplementary protection certificate, SPC) hatálya nem terjed ki a gyógyászati termékek forgalmazási engedélyének elnyerése érdekében végzett szükséges tanulmányokra és kísérletekre.

a) Lengyelország

A gyógyszergyártó lengyel *Polpharma* szakfolyóiratokban és saját weboldalán is hirdette a szolifenacin-szukcinát hatóanyagot, és ebből az anyagból 30,5 kg-ot szállított 127 000 EUR-ért a német generikusgyógyszer-gyártó *Hexal AG*-nek (Hexal).

Az *Astellas Pharma Inc.* (Astellas), egy japán gyógyszergyártó cég beperelte a Polpharmát szolifenacin-szukcinátra vonatkozó, 0 801 067 sz. európai szabadalmának bitorlásáért.

A Polpharma tagadta a bitorlást, és arra hivatkozott, hogy amikor az üzleti megállapodást megkötötte a Hexallal, a német cég kötelezte magát arra, hogy a vásárolt vegyületet csupán olyan tanulmányokra és kísérletekre fogja felhasználni, amelyek célja, hogy egy szolifenacin alapú generikus gyógyszert állítson elő, és hogy megfelelő forgalmazási engedélyt szerezzen. Így tehát az, hogy a Polpharma védekezése helyes-e, az európai Bolar-mentesség értelmezésétől függ.

Az ügyben végül a Lengyel Legfelsőbb Bíróság döntött, amely elutasította a Polpharma védekezését, megállapítva, hogy a Bolar-mentesség nem vonatkozik a szabadalmazott

gyógyászati hatóanyag eladására még akkor sem, ha az egy olyan fél javára történt, amely egy generikus terméket fejleszt ki.

b) Németország

A japán Astellas cég a német Hexal céget is beperelte bitorlásért, mert a lengyel Polpharmától az ő európai szabadalmával védett szolifenacin-szukcinátot vásárolt.

A bitorlási per a Düsseldorf Fellebbezési Bírósághoz (DFB) került, amely az Európai Bírósághoz (Court of Justice of the European Union, CJEU) fordult annak eldöntése érdekében, hogy a Bolar-mentesség valóban kiterjed-e arra az esetre, amikor egy harmadik fél egy szabadalmazott hatóanyagot egy generikus gyártónak szállít, amely az anyagot forgalmazási engedély megszerzésére tervezi felhasználni.

A DFB az alábbi kérdéseket terjesztette a CJEU elé.

1. A 2001/83/EC irányelv 10. cikkének 6. bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azok a szállítási cselekmények is ki vannak zárva a szabadalmi oltalomból, amelyekkel egy harmadik fél egy szabadalmazott hatóanyagot ajánl vagy szállít generikus termékek gyártójának tisztán kereskedelmi okokból, és amelyeket a generikumok gyártója tanulmányokra vagy kísérletekre szándékozik felhasználni abból a célból, hogy forgalmazási engedélyt vagy hozzájárulást kapjon a 2001/83/EC irányelv 10. cikkének 6. bekezdése értelmében?

2. Ha az első kérdésre a válasz igenlő

a) a harmadik fél kiváltságos helyzete attól függ-e, hogy a generikumok gyártója a szállított hatóanyagot valóban sajátos tanulmányokra vagy kísérletekre használja fel a 2001/83/EC irányelv 10. cikkének 6. bekezdése szerint? Ilyen esetben a szabadalmi oltalomból való kizárás akkor is érvényes-e, ha a harmadik fél nem tud vevőjének tervezett sajátos felhasználásáról, és nem bizonyosodott meg arról, hogy valóban ez-e a helyzet?

b) a szállítási tevékenységgel összefüggésben a harmadik fél kötelezve van-e külön elővigyázatossági rendszabályok betartására annak érdekében, hogy biztosítsa: vásárlója valóban csak sajátos kísérletekre és tanulmányokra fogja felhasználni a hatóanyagot, vagy pedig a harmadik fél elővigyázatossági rendszabályai mások lesznek attól függően, hogy a szabadalmazott hatóanyagot csupán felajánlta, vagy pedig ténylegesen leszállította?

A CJEU fenti kérdésekre adott iránymutatása valószínűleg komoly mértékben fogja befolyásolni Európában a gyógyászati hatóanyagok gyártását.

Borvédjegyek

Nem szokatlan dolog, hogy ausztrál, új-zélandi és USA-beli bortermelők saját nevüket vagy vezetéknevüket használják az általuk termelt bor védjegyeként.

Néhány példa a borra lajstromozott vezetéknevre Ausztráliában: MCWILLIAMS, TAYLORS, PENFOLDS és BYRNE; Új-Zélandon: BABICH, GIESEN, YEALANDS és MAZURAN; és az USA-ban: GALLO, ROBERT MONDAVI és BERINGER (valamennyi a főlajstromban lajstromozva).

Ez a gyakorlat elég általános Európában is. Itt a francia pezsgőházak nevére hivatkozunk, amilyenek a BOLLINGER, a VEUVE CLICQUOT, a DOM PERIGNON, a MOËT ET CHANDON és a LOUIS ROEDERER, amelyek mind az alapítók nevét tükrözik.

A védjegy kiválasztásakor célszerű figyelembe venni, hogy annak oltalmazásakor nem merülnek-e fel valószínűleg nehézségek. Az alábbiakban a vezetéknevek védjegyként való lajstromozásakor figyelembe veendő tényezőket vesszük szemügyre Ausztráliában, Új-Zélandon és az Amerikai Egyesült Államokban.

a) Ausztrália

A név benne foglaltatik az ausztrál védjegy törvény „jelzés” (sign) meghatározásában. Ezért a vezetéknevek is lajstromozhatók védjegyként Ausztráliában. A vezetékneveket úgy tekintik, hogy azok legalább korlátozott mértékű megkülönböztetőképeséggel rendelkeznek, hacsak jelentésük nem utal közvetlenül az árukra vagy szolgáltatásokra.

Az Ausztrál Védjegy hivatal (AVH) vezetőjének azonban egészen más a gyakorlati álláspontja, amikor azt kell eldöntenie, hogy egy vezetéknev lajstromozható-e védjegyként, mert annak meghatározásakor, hogy a védjegy „lényegénél fogva alkalmas-e megkülönböztetni” (inherently adapted to distinguish) árukat vagy szolgáltatásokat, a vezető figyelembe veszi a vezetéknev gyakoriságát annak megállapításához, hogy más kereskedők valószínűleg nem kívánják-e használni szokásos üzleti tevékenységük folyamán.

A vezetéknev gyakoriságát egy „kutatás ausztrál vezetéknevek iránt” (Search for Australian Surnames, SFAS) segítségével állapítják meg, amely az ausztrál államok választási névjegyzékeiben előforduló vezetéknevek listáján alapszik. A kutatás jelzi, hogy egy szó vezetéknev-e, és azt is feltárja, hogy a vezetéknev hányszor fordul elő a választói névjegyzékekben, vagyis hogy mekkora az „SFAS-értéke”.

Minél gyakoribb a vezetéknev, annál kisebb a benne rejlő alkalmasság a megkülönböztetésre. Általános szabály, hogy egy 750-es vagy nagyobb SFAS-érték azt jelzi, hogy a vezetéknev eléggé általános ahhoz, hogy indokolja az elutasítást. A döntés meghozatalakor azonban az áruk és/vagy szolgáltatások jellegét is figyelembe veszik. Ha az áruk vagy szolgáltatások szakosítottak, akkor lehetséges, hogy az elutasítás nem indokolt.

Ha a védjegy élő személy vezetékneve, a hivatal vezetője kérheti ennek a személynek a hozzájárulását a védjegy lajstromozásának engedélyezése előtt.

b) Új-Zéland

A „név” benne foglaltatik az új-zélandi védjegy törvény „jelzés” meghatározásában, ami annyit jelent, hogy a vezetéknevek elvileg lajstromozhatók védjegyként, ha megkülönböztetőképeséggel rendelkeznek, vagyis ha a védjegy képes megkülönböztetni egy kereskedő áruait vagy szolgáltatásait más kereskedőkéitől. Egy védjegyet nem kell másképp kezelni, mint a védjegyek bármilyen egyéb osztályát. Egy gyakori vezetéknev azonban gondot okozhat, mert ezt a nevet mások is védjegyként kívánhatják használni.

Ha a védjegy egy élő személy nevét foglalja magában, akkor a szellemi tulajdon-védelmi hivatal vezetője kívánhatja, hogy ez a személy járuljon hozzá nevének védjegyként való lajstromozásához.

c) Amerikai Egyesült Államok

A főlajstromban nem lajstromozható olyan védjegy, amely elsődlegesen csupán vezetéknev, hacsak a bejelentő nem tudja bizonyítani, hogy a védjegy ténylegesen megkülönböztető jellegre, vagyis másodlagos jelentésre tett szert a piacon való használat által. Egy olyan védjegy, amely elsődlegesen csupán vezetéknev, a kiegészítő lajstromban lajstromozható.

Az a kérdés, hogy egy kifejezés elsődlegesen csupán vezetéknev-e, attól függ, hogy a vásárlóközönség számára elsődleges – és nem másodlagos – jelentésre tett-e szert. A Védjegy-fellebbezési Tanács (Trademark Trial and Appeal Board) öt tényezőt azonosított, amelyeket a döntés meghozatalakor figyelembe kell venni:

- i) a vezetéknev ritka-e;
- ii) a kifejezés olyan személynek a vezetékneve-e, aki kapcsolatban van a bejelentővel;
- iii) a kifejezésnek van-e olyan elismert jelentése, amely nem vezetéknev;
- iv) a kifejezés első pillantásra vezetéknevnek tűnik-e; és
- v) a kifejezés betűinek stilizálása eléggé megkülönböztető jellegű-e ahhoz, hogy különálló kereskedelmi benyomást keltsen.

Ha a védjegy élő személynek a neve, akkor az elővizsgáló kérheti ennek a személynek az írásbeli hozzájárulását.

d) Következtetések

Bár a boriparban általános gyakorlat egy vezetéknev védjegyként való használata, bizonyos nehézségek legyőzésére lehet szükség ahhoz, hogy a védjegy lajstromozható legyen. Ha a védjegy valódi személy neve, használata és birtoklása megfontolást igényel, számításba véve annak a lehetőségét, hogy ez a személy eladja az üzletét, vagy távozik az élők sorából.

Dánia

A dán *Beauté Prestige International SA* (BPI) tulajdonosa vagy képviselője számos jól ismert védjegynek a szépségiparban. Ezek között található a *JEAN PAUL GAULTIER* védjegy európai uniós lajstromozásai is.

A BPI megállapodást kötött török elosztójával, amely megállapodás világosan leszögezi, hogy az elosztónak csak Törökország helyi piacain van joga a BPI termékeit árusítani. Az elosztó csődbe jutott, és 2012-ben a csődgondnok 940 üveg *JP Gaultier Fleur du Male* kölnit eladott egy török kereskedőcégnek, amely az árukat újra eladta a dániai *Scan Everest* cégnek.

Az árukat elszállították Dániába, és 2013 márciusában a dán vámhatóság lefoglalta azokat, mert feltételezte, hogy hamisítottak. 2013 áprilisában a BPI kutatási eljárást kezdeményezett, amely alatt a bíróság lefoglalta a kölnisüvegeket. Ezután a BPI a Tengerészeti és

Kereskedelmi Bíróság (TKB) előtt jogi eljárást kezdeményezett, kérve a kölnisüvegek megsemmisítését és kártérítés megítélését.

Az alperes azt állította, hogy a kölnisüvegek átmenő forgalomban voltak, mert az Európai Unión kívüli országban kívánta eladni azokat, és így a vámhatóságnak nem kellett volna azokat lefoglalni.

A TKB megbizonyosodott arról, hogy az áruk eredetiek voltak, Törökországból érkeztek, és a védjegytulajdonos hozzájárulása nélkül vitték azokat az Európai Unió kereskedelmi piacára. A bíróság megállapította továbbá, hogy az alperesnek két lehetősége volt a vámkezeléssel kapcsolatban, amikor az áruk Dániába érkeztek:

- külső hajózási eljárásra vagy vámraktáreljárásra bocsátás, vagy
- a vámeljárásból való felszabadítást követően szabad forgalomba helyezés Dániában.

Összhangban a Külföldi Kapcsolatok Tanácsának döntésével a *Class International BC v. Colgate Palmolive Company*-ügyben, a TKB megállapította, hogy amikor az árukat vámkezelték, azok európai uniós árukká váltak, és ennek következtében úgy tekintették őket, hogy beléptek az Európai Unió szabad kereskedelmébe. Az előbb említett döntés 71. tételét követve, a 89/104/EEC első védjegyirányelv 5(3c) cikkét – amely azonos a dán védjegy törvény 4(3) cikkével – úgy kell értelmezni, hogy ahol bitorló árukat szabad forgalomba helyeznek az Európai Unióban, ez a védjegy jog megsértését képezi. A Scan Everest árujának vámkezelés alóli felszabadítása a védjegy törvény és az első védjegyirányelv értelmében importnak volt tekinthető. Ennek következtében a TKB a felperes javára döntött, és elrendelte, hogy az alperes fizessen 10 000 Dkr-t kártérítés és 35 531 Dkr-t költség fejében. A TKB azt is elrendelte, hogy az árut megsemmisítés végett adják át a felperesnek.

Egyesült Arab Emírségek

A) Az Egyesült Arab Emírségek védjegy hivatala a meghatalmazások benyújtásával kapcsolatban lényeges változást jelentett be, amely 2014. május 1-jén lépett hatályba. E változás szerint a hivatalnál benyújtott összes védjegybejelentést, megújítási, felszólalási és egyéb kérelmet vagy iratot olyan képviselői meghatalmazással együtt kell benyújtani, amely közjegyzői hitelesítéssel és konzuli felülhitelesítéssel van ellátva. A korábbi gyakorlat lehetővé tette a képviselői meghatalmazásnak a benyújtás napját követő 60 napon belüli benyújtását.

Nem engedélyeznek átmeneti rendelkezéseket. Ennek megfelelően az új rendelkezés minden olyan új védjegybejelentésre, felszólalásra vagy a hivatal előtt végzett bármilyen egyéb ténykedésre vonatkozik, amely képviselői meghatalmazás benyújtását igényli.

B) A védjegy hivatal 2014. május 19-én rendeletet tett közzé, amely 2014. június 1-jén lépett hatályba. A rendelet szerint a hivatal a védjegy-elővizsgálati eljárásban nem fog a jövőben kibocsátani elővizsgálati végzéseket vagy engedélyezni határidő-hosszabbításokat. Csupán elfogadásra, ideiglenes elfogadásra és elutasításra vonatkozó végzéseket adnak majd ki, ami annyit jelent, hogy a védjegybejelentéseket elfogadják, feltételesen elfogadják

vagy elutasítják, míg a bejelentéseket továbbra is mind abszolút, mind relatív lajstromozást kizáró okokra fogják vizsgálni.

Egyesült Királyság

A) A Skót Whisky Társaság (Scotch Whisky Association, SWA) nyilatkozatot tett közzé, amelyben közli, hogy az elmúlt évben világszerte 103 hamis védjegylajstromozás ellen volt kénytelen fellépni. A legtöbb kifogást Indiában és Kínában kellett tenniük: Indiában 19, Kínában 17 hamis védjegybejelentés ellen léptek fel. Az SWA több védjegybejelentés ellen szólalt fel Kína és India mellett Nepálban, Nigériában és Dél-Afrikában is.

A kifogásolt védjegybejelentések jelentős része használta a „Glen” szót, amely az SWA szerint Skóciára utal.

Indiából „rendkívül aggasztó mennyiségű” hamis whiskyt exportálnak az Európai Unióba, amelyet más whiskyvel keverten „blended whisky” (kevert whisky) néven forgalmaznak rendkívül olcsón. Ezek a termékek alákínálnak a valódi whiskyknek, ideértve a skót whiskyt, a bourbont és az ír whiskyt. Az ilyen termékek eladása tisztességtelen versenyt jelent a valódi whiskyt előállítókkal szemben.

A jelentés arra is kitér, hogy az SWA Oroszországban kérelmezte a SCOTCH WHISKY földrajzi árujelzőként való lajstromozását, ami valószínűleg ebben az évben meg fog történni.

Az SWA-nak jelenleg tiznél több országban és az Európai Unióban van földrajziárujelzőoltalma, és 2014 májusában bizonylati védjegyként lajstromoztatta a SCOTCH WHISKY Ausztráliában.

B) Az Egyesült Királyság 2014. évi szellemi tulajdon-védelmi törvénye (Intellectual Property Act 2014) 2014. májusban kapta meg a királyi hozzájárulást. Az új törvény rendelkezései 2014. október 1-jén kezdtek hatályba lépni, és valamennyi rendelkezése csak 2015. második felében lesz hatályos.

Az Egyesült Királyság Szellemi tulajdon-védelmi Hivatala (UK Intellectual Property Office, UKIPO) szerint az új törvény célja, hogy korszerűsítse a szellemi tulajdon-védelmi törvényt, és lehetővé tegye, hogy az Egyesült Királyság vállalatai jobban védhessék szellemi tulajdon-jogaikat mind belföldön, mind külföldön. Az új törvény segít megvalósítani a kormány célját, hogy támogassa a vállalatokat a gazdasági növekedés előmozdításában, és bátorítsa az innovációt.

Az új törvény segíteni fogja az Egyesült Királyságot abban, hogy létrehozza az Egységes Szabadalmi Bíróságot (Unified Patent Court), amely részben Londonban fog működni.

Az új törvény lehetővé teszi majd, hogy az UKIPO tájékoztatást adjon publikálatlan szabadalmi bejelentésekről egyéb nemzeti szabadalmi hivataloknak, ami segít a vizsgálatlan bejelentések hátralékának felszámolásában, és meggyorsítja a szabadalomengedélyezési eljárást.

A szabadalomtulajdonosok szabadalmazott termékeiket a törvénymódosítás alapján a szabadalom száma helyett a vonatkozó linkkel is megjelölhetik.

Itt jegyezzük meg, hogy az új szellemi tulajdon-védelmi törvény a mintákra is kiterjed. Az új törvény szerint egy lajstromozott minta szándékos másolása büntetőjogi felelősségre vonást von maga után, ami a mintajogot összhangba hozza a védjegyjoggal.

A lajstromozatlan mintákra vonatkozó jogot egyszerűsítették.

Egységes Szabadalmi Bíróság

A) Annak ellenére, hogy az egységes európai szabadalomra és az Egységes Szabadalmi Bíróságra (Unified Patent Court, UPC) vonatkozó rendszer megalkotása terén jelentős előrehaladás történt, Spanyolország (a spanyol nyelvnek a hivatalos nyelvek közül való kihagyása miatt) továbbra is aktívan ellenzi a változtatásokat, aminek következtében az Európai Unió Bírósága 2014. július 1-jén a második tárgyalást tartotta meg a Spanyolország által 2013 márciusában benyújtott kereset ügyében.

Itt emlékeztetünk arra, hogy a CJEU 2013. április 13-án elutasította Spanyolország első keresetét, amelynek az volt a célja, hogy hatályon kívül helyeztesse az Európai Tanácsnak azt a döntését, amely fokozott együttműködési eljárást engedélyezett egy egységes szabadalmi rendszer létrehozása céljából. Ebben az esetben a CJEU azt állapította meg, hogy a Tanács nem lépte túl a hatáskörét. Itt még arra is emlékeztetünk, hogy a CJEU nézete szerint az UPC-re vonatkozó egyezmény tervezete nem volt összeegyeztethető az Európai Unió törvényével.

Spanyolország mostani második támadása az egységes szabadalmi rendszer jogi alapjára irányul, és úgy tűnik, hogy komolyabb kilátása van a sikerre.

A második kereset nem kevesebb, mint hét érvet sorakoztat fel az egységes európai szabadalmat létrehozó, 2012. december 17-én kelt két rendelet (Regulation No. 1257/2012 és Regulation No. 1260/2012) ellen. Ezen érvek közül röviden csak kettőt említünk:

- a rendeletek (Regulations) jogi alapja nem megfelelő, és
- az egységes szabadalmi rendszerben az Európai Szabadalmi Hivatalt nem lehet megbízni jogosítványokkal.

A 2014. július 1-jei tárgyaláson a CJEU csak korlátozott mértékben vett részt, viszont nyolc tagállam (Belgium, Dánia, az Egyesült Királyság, Franciaország, Hollandia, Magyarország, Németország és Svédország) aktívan érvet a rendeletek mellett. Ez a tárgyalás bizonyára nem az utolsó szakasza volt ennek az eljárásnak: a főtanácsnoknak véleményt kell nyilvánítania, mielőtt a CJEU dönt Spanyolország keresetének ügyében. A főtanácsnok előreláthatólag 2014. október 21-én publikálja véleményét. Ezt követően a CJEU valószínűleg az év vége felé fogja meghozni döntését, amely kiemelkedő mértékben fogja befolyásolni a szabadalmi pereskedési rendszert Európában.

B) Az UPC előkészítő bizottsága kiadott egy magyarázó feljegyzést (Explanatory Memorandum) az európai szabadalmi pereskedési bizonylatra és egyéb megfelelő képzettségekre vonatkozó szabályok tervezetéről. Az alábbiakban röviden ismertetjük ennek a feljegyzésnek a fontosabb pontjait.

Az UPC-egyezmény 48(2) cikke szerint az európai szabadalmi ügyvivők képviselhetnek feleket az UPC előtt, feltéve, hogy rendelkeznek megfelelő képzettséggel, így például európai szabadalmi pereskedési bizonylattal (European Patent Litigation Certificate, EPLC). A 48(2) cikk szövege szerint az olyan európai szabadalmi ügyvivők, akik nem rendelkeznek megfelelő képzéssel, így például EPLC-vel, más módokon is bizonyíthatják megfelelő képzettségüket, de a legkötőbb ilyen bizonyíték az EPLC.

Az UPC-egyezmény 48(3) cikke leszögezi, hogy az Adminisztratív Bizottságnak kell megállapítania az ilyen képzettség követelményeit.

Az EPLC-re vonatkozó szabályoknak biztosítaniuk kell az UPC előtti képviselet szakszerűségét és jó minőségét.

Az EPLC tervezete foglalkozik az európai szabadalmi bírók Budapesti Oktatási Központjával (BOK) is. Bár annak fő feladata a bírók és a bírójelöltek oktatásának koordinálása, az oktatási központ is szervezhet európai szabadalmi ügyvivők számára tanfolyamot az UPC közvetlen ellenőrzése mellett, ezáltal egyenértékű változatát szolgáltatva az oktatási intézmények akkreditált tanfolyamainak.

EPLC-t egyetemek vagy egyéb, magasabb fokú nonprofit oktatási intézmények, így például az Európai Jogakadémia (Academy of European Law), valamint a BOK adhat ki egy szerződő tagállamban a tanfolyam eredményes elvégzése után.

A tanfolyamnak legalább 120 óra terjedelműnek kell lennie ahhoz, hogy az európai szabadalmi ügyvivők számára biztosítani tudja az UPC előtti képviseletet.

A tanfolyamot, beleértve a vizsgát is, a szerződő tagállamok bármelyik nyelvén le lehet folytatni.

A BOK segíti azokat az oktatási intézményeket, amelyek Budapesten is kívánnak tanfolyamokat indítani. A BOK-nak infrastrukturális együttműködést kell biztosítania az akkreditált tanfolyamokat indító oktatási intézményekkel.

Az UPC-egyezmény 48(2) cikke szerint az európai szabadalmi ügyvivők a bizonylattól eltérő eszközzel is bizonyíthatják az UPC előtti képviseletre jogosító képzettségüket. Ez azért is fontos, mert az EPLC nem lesz hozzáférhető az UPC-egyezmény hatálybalépése előtt.

A 11. szabály szerint a jogban „bachelor”- vagy „master”-fokozattal rendelkező európai szabadalmi ügyvivők kellő képzettséggel rendelkeznek ahhoz, hogy felvehetők legyenek a jogosult képviselők listájára. Megfelelő képzettségnek ismerik el azt is, ha az európai szabadalmi ügyvivő legalább három olyan bitorlási ügyben képviselt egy felet, amely egy szerződő állam nemzeti bírósága előtt az öt megelőző évben indult.

A bizonylattal rendelkező európai szabadalmi ügyvivőnek az Európai Szabadalmi Hivatal bármelyik nyelvén a lajstromozónál kell benyújtania az EPLC-jét, ha az UPC előtt kíván

feleket képviselni. Ezután az UPC-egyezmény 48(3) cikke szerint fel kell venni a jogosult képviselők listájára.

Az európai szabadalmi ügyvivőknek a listára való felvétele állandó, vagyis nem igényel megújítást.

Etiópia

Az etióp kormány 2012. december 24-én teljes terjedelmében hatályba helyezte a 2006. évi védjegyoltalmi és -lajstromozási nyilatkozatot, amely 2014. június 23-i határidőt szabott meg arra, hogy a védjegyjogok tulajdonosai

- újralajstromoztassák a 2006. július 7. előtti védjegyjogokat, vagy
- további hét évre megújítsák a 2006. július 7. után lajstromozott védjegyeiket.

A fenti határidő elmulasztása az etiópai lajstromozás megszűnését eredményezné, de most arról kaptunk hírt, hogy a 2014. június 23-i határidőt az Etiópai Szellemtulajdonvédelmi Hivatal az etiópai védjegybejelentők kérésére 2014. december 8-ig meghosszabbította.

Európai Általános Bíróság

Az online kereskedő Asos 2005-ben közösségi védjegy lajstromozását kérte az ASOS márkánévre a 3., 18., 25. és 35. áruosztályban. Egy évvel később a kerékpárosruhákat gyártó Assos a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál felszólalt az Asos bejelentése ellen, arra hivatkozva, hogy korábbi ASSOS védjegye van, amelyet a 3., 12. és 25. áruosztályban lajstromoztak.

A BPHH fellebbezési tanácsa 2010-ben helyt adott a felszólalásnak, miután megállapította, hogy a két védjegy között fennáll az összetévesztés valószínűsége.

E döntés ellen az Asos a BPHH 4. fellebbezési tanácsához nyújtott be fellebbezést. Az a közös 3. és 25. áruosztályra hivatkozva megállapította, hogy a két védjegy az összetévesztetőség miatt valószínűleg zavart okozna. Elutasította az Asosnak azt az érvét is, hogy a versenyző védjegyek az Európai Unióban békésen együtt léteztek.

Az Asos ezután az Európai Unió Általános Bíróságához (General Court of the European Union, GC) fordult, amely 2014. április 29-én döntött az ügyben.

Az Asos azzal érvelt, hogy a fellebbezési tanács helytelenül állapította meg az „Asos” jelentését, és utalt arra, hogy az érdekelt közönség azt az „as seen on screen” (miként a képernyőn látható) kifejezés betűszavaként értelmezné, mert ez az Egyesült Királyság legnagyobb online független divat- és szépségüzlete, és az Európai Unióban rendkívül magas eladási számokat ér el. A GC azonban azt válaszolta, hogy bár az angolul beszélő közönség egy része ilyen betűszóként értelmezheti a védjegyet, egy másik része azonban nem tulajdonítana neki ilyen értelmet. Emellett a közönség nem csupán angolul beszélő egyénekből áll.

Az Asos azzal is érvelt, hogy a tanács figyelmen kívül hagyta azt az érvet, hogy a két védjegy 18 európai uniós tagállamban békésen együtt létezett. Csakhogy a fellebbezési tanács elutasította az Asos jogi részlege által kiállított, az Asos állítását alátámasztó két nyilatkozatot, mert azok nem független szervtől származtak.

Végül a GC arra is utalt, hogy az Asos elismerte: versenytársa az Egyesült Királyságban felszólalt az ASOS védjegy ellen, aminek következtében az Asos visszavonta angol bejelentését.

A fentiek alapján a GC elutasította az Asos fellebbezését.

Európai Bizottság

Az Európai Bizottság 2013. november 28-án bejelentette, hogy javaslatot készített a kereskedelmi titkok és bizalmas információk oltalmának irányelvéről. Feltételezve, hogy az irányelv végül törvényerőre fog emelkedni, a ki nem nyilvánított know-how és üzleti információ (kereskedelmi titkok) törvénytelen megszerzése, használata és kinyilvánítása elleni oltalomra vonatkozó rendelkezései az első kísérletet képezik az Európai Unió tagországainak nemzeti kereskedelmi titoktörvényei harmonizálására. Ez jelentős előrelépést ígér a vállalatok titkainak megőrzésére mind itthon, mind külföldön.

A javasolt irányelv a jelenlegi elképzelés szerint az alábbi főbb kérdésekkel szándékozik foglalkozni:

- a kereskedelmi titkok és a bizalmas üzleti információk általános meghatározása;
- rendszabályok, eljárások és jogorvoslatok, amelyeket egy kereskedelmi titok birtokosának rendelkezésére kell bocsátani e kereskedelmi titok törvénytelen megszerzése, használata vagy kinyilvánítása esetén; és
- szankciók a rendszabályok be nem tartásakor, és rendelkezések az ellenőrzésre és a beszámolásra.

Európai Szabadalmi Hivatal

A) *Az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) elnökének 2014. február 21-én kelt döntése a kutatási illeték bizonyos esetekben történő visszafizetéséről az illetékekre vonatkozó szabályok 9(2) cikke alapján*

Ha az európai kutatási jelentés vagy a kiegészítő európai kutatási jelentés a hivatal által készített korábbi kutatási jelentésen alapszik, a függő európai szabadalmi bejelentés kutatásáért fizetendő kutatási illeték az alábbiak alapján fizetendő vissza:

1. Ha a kutatási jelentés írott véleményt tartalmaz:
 - 1.1. 2005. július 1-jétől kezdve benyújtott európai szabadalmi bejelentés esetén európai kutatásért teljes 100% vagy részleges 25%.

- 1.2. 2004. január 1-jétől kezdve benyújtott nemzetközi bejelentés esetén a nemzetközi kutatásért teljes 84% vagy részleges 21%.
2. Ha a kutatási jelentés írott véleményyt nem tartalmaz:
2005. július 1. előtt benyújtott európai szabadalmi bejelentés esetén európai kutatásért vagy 2004. január 1. előtt benyújtott nemzetközi bejelentés esetén nemzetközi kutatásért teljes 70% vagy részleges 17,5%.

A teljes 100%-os visszatérítés abban az esetben érvényes, ha az ESZH teljesen fel tudja használni a korábbi kutatási jelentést. A részleges százalékos értékek akkor érvényesek, ha az ESZH a korábbi kutatási jelentést csak részben tudja felhasználni.

Az elnöki döntés 2014. július 1-jén lépett hatályba, és minden olyan európai szabadalmi bejelentésre alkalmazható, amellyel kapcsolatban az európai vagy a kiegészítő európai kutatási jelentést ettől az időponttól kezdve készítik el.

B) Annak érdekében, hogy meggyorsítsa a fontos európai szabadalmi ügyek intézését, az Európai Szabadalmi Hivatal 2014. július 3-án olyan rendszer bevezetését jelentette be, amely elsőbbséget ad az európai szabadalmi bejelentések bizonyos típusainak és az elővizsgálati eljárás bizonyos szakaszainak.

Ettől a rendszertől azt várják, hogy lehetővé teszi az ESZH számára az utóbbi időben keletkezett jelentős hátraléknak és késedelemnek a kezelését. Konkrétan, az ESZH által bejelentett új rendszer a függő szabadalmi bejelentések jogi biztonságát fogja javítani. A „korai biztonsági kutatás” rendszer keretén belül az ESZH azt a célt tűzte maga elé, hogy minden kutatási jelentést és az azokhoz kapcsolódó írott szabadalmazhatósági véleményt az európai bejelentés benyújtásától számított hat hónapon belül kiadja. Az ESZH arra is törekszik, hogy befejezze a munkát azokkal az európai bejelentésekkel kapcsolatban, amelyeknél már elkezdte a vizsgálatot, azon túlmenően, hogy fél éven belül elkezdik az új európai bejelentések vizsgálatát. Az ESZH komoly erőfeszítést fog tenni annak érdekében, hogy meggyorsítsa az olyan európai szabadalmak engedélyezését is, amelyek európai bejelentésével kapcsolatban már pozitív kutatási véleményt adott ki.

A fentiekén kívül az ESZH elsőbbségben kívánja részesíteni azoknak az európai szabadalmi bejelentéseknek a feldolgozását, amelyekre vonatkozóan harmadik felek, akik azonosítják magukat, megalapozott megjegyzéseket nyújtanak be a hivatalnak. Harmadik felek bármelyik függő bejelentéssel kapcsolatban benyújthatnak megjegyzéseket, mégpedig vagy névtelenül, vagy pedig, ha úgy kívánják, nevük teljes azonosításával. Az ESZH azért határozta el, hogy elsőbbségben fogja részesíteni azokat a megjegyzéseket, ahol a harmadik fél hozzájárul a saját azonosításához, mert úgy gondolja, hogy a harmadik felek utóbbi kategóriája által benyújtott megjegyzések általában megalapozottabbak, mint a névtelenül benyújtottak.

Az ESZH elsőbbséget fog biztosítani a felszólalásoknak, valamint a korlátozási és a megsemmisítési kérelmeknek is. A felszólalás benyújtásától annak befejezéséig eltelt időt mind a szabadalomtulajdonosok, mind a közgyakran túl hosszúnak érzi, és így bizonyára kedvező

lépésnek fogják tekinteni az ilyen eljárások meggyorsítását a jogbiztonság növelése szempontjából is.

Az ESZH szándéka szerint az új rendszer előnyös lesz az európai szabadalmi oltalmat kereső vállalatok és feltalálók számára, mert biztosítani fogja az összes kutatási jelentés és vélemény időben való kiadását bejelentéseikre, ezáltal lehetővé téve, hogy már korai időpontban egészséges alappal rendelkezzenek stratégiai szabadalmi döntéseikhez.

Az új rendszer a köz számára is kedvező lesz, mert növelni fogja a függő európai szabadalmi jogok átláthatóságát, ami az eddiginél korábban lehetővé fogja tenni a technika állásához való korai hozzáférést és ezáltal a szabadalmazhatóság megítélését.

Az ESZH szerint a tervezett változtatások a szabadalmi rendszer használoinak a támogatását is élvezik, és ezt maguk a felhasználók juttatták kifejezésre a hivatal által 2014 első felében folytatott konzultációk folyamán.

Az új rendszer bizonyára az ESZH kedvezően fogadott kísérlete abban az irányban, hogy jobb és gyorsabb szolgáltatást nyújtson mind a bejelentőknek, mind a köznek, és minden bizonnyal vonzóbbá és felhasználóbarátabbá fogja tenni az ESZH előtti eljárásokat.

Az Európai Unió Bírósága

A) Az ASA Sp. (Asa) 2006. szeptember 8-án a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál kérte a FEMIFERAL védjegy lajstromozását. Ezt követően a Merck Sp. (Merck), amely tulajdonosa a FEMINATAL védjegynek, a két védjegy hasonlóságára hivatkozva felszólalt az Asa bejelentése ellen. A BPHH 2010. november 19-én a Merck javára döntött.

Az Asa fellebbezett a döntés ellen. Az ügy az Európai Unió Általános Bíróságához került, amely 2012. május 22-i ítéletével fenntartotta a BPHH döntését.

Ez ellen az Asa az Európai Unió Bíróságához fordult. Ez a bíróság is jogosnak ítélte a felszólalást, mert megállapította, hogy a védjegyek hasonlóak, és ezért fennáll az összetévesztés valószínűsége, különös tekintettel arra, hogy mindkét védjegy az 5. áruosztályban volt lajstromozva.

B) A vizsgált esetben a Karen Millen Fashions (Millen) pert indított a Dunnes Stores (Dunnes) ír kiskereskedelmi társaság ellen, azt állítva, hogy a Dunnes fekete kötött felső, kék ing és barna ing fazonokat SAVIDA címkével árusított 2006-ban, és ezzel bitorolta a Millen 2005-ben Írországból eladásra kínált ruháinak lajstromozatlan közösségi mintáit.

Az Ír Legfelsőbb Bíróság előzetes döntésben felkérte a CJEU Whatelet nevű főtanácsnokát, hogy mondjon véleményt a 6/2002 sz. uniós rendelet 6. cikkében meghatározott egyéni jelleg értelmezéséről.

A főtanácsnok 2014. április 2-án kelt véleményében tisztázta, hogy egy minta akkor tekinthető egyéni jelleggel rendelkezőnek, ha az általa a tájékozott felhasználóra gyakorolt általános benyomás eltér attól, amit egy vagy több korábbi minta egyénileg gyakorol az

ilyen felhasználóra, vagyis eltér attól a benyomástól, amelyet a köz számára korábban hozzáférhetővé tett több minta vonásainak kombinációja gyakorol a tájékozott felhasználóra.

A főtanácsnok azt is megerősítette, hogy egy lajstromozatlan minta jogtulajdonosának csak (i) azt kell bizonyítania, hogy a mintát mikor nyilvánította ki a köz számára, és (ii) azt kell jeleznie, hogy mi képezi a minta egyéni jellegét. Ezzel szemben nem kell bizonyítania a minta újdonságát és egyéni jellegét korábban létező mintákhoz viszonyítva.

Európai uniós vámrendelet

2014. január 1-jén lépett hatályba a 608/2013 sz. uniós vámrendelet és a megfelelő, 1352/2013 sz. végrehajtási utasítás, amelyek a korábbi, 1383/2003 sz. uniós vámrendeletet és az 1891/2004 sz. végrehajtási utasítást helyettesítik.

Az új vámrendelet szerinti eljárás lényege:

- a vámhatóságnál hivatalos eljárás megindításának a kérelmezése;
- a hamis áruk lefoglalása;
- felszólalási eljárás.

Általában a jogtulajdonosoknak kérniük kell a vámhatóságot, hogy vizsgálják meg a gyanús árukat annak meghatározása céljából, hogy hamisak-e, és igenlő esetben foglalják le azokat. Így a vámhatóság ellátása kiegészítő tájékoztatással segíti a hamis áruk azonosítását. A határon kiadott lefoglalási rendelet egy évig érvényes, és ugyanilyen időtartamra több ízben meghosszabbítható.

A jogtulajdonos jogosult

- megtekinteni a lefoglalt árukat;
- fényképet készíteni; és
- mintákat kapni.

Ha mind az áruk tulajdonosa, mind a jogtulajdonos beleegyezik, a lefoglalt hamis árukat azonnal meg lehet semmisíteni (a jogtulajdonos költségén). Különben a jogtulajdonosnak az értesítéstől számított tíz munkanapon belül (ami további tíz munkanapra meghosszabbítható) jogi eljárást kell kezdeményeznie – polgári vagy bünygyi vonalon – a lefoglalt áruk felszabadításának meggátlására. Romlékony áruk esetén az eljárást három napon belül kell megindítani.

Az áruk megsemmisítésének a költségét a jogtulajdonos fedezi, bár később ennek megtérítését kérheti a hamisítótól.

Az új uniós vámrendelet különleges eljárást vezetett be kis mennyiségű áruk megsemmisítésére; ez lehetővé teszi a két kg-nál nem nagyobb súlyú vagy legfeljebb három egységből álló postai vagy futárküldemények tartalmának a megsemmisítését a jogtulajdonos hozzájárulása nélkül is.

A büntetőjogi vádak betervezésének az időtartama általában egy év, de visszaeső bűnöző esetén öt év. Szándékos bitorlás esetén az új rendelet 360 napig terjedő büntetést tesz lehe-

tővé, de visszatérő bűnöző esetén ez a határ két évre emelkedik. Az egy napi büntetési tétel összege 4 EUR-tól 5000 EUR-ig terjedhet, a bitorló gazdasági helyzetétől függően.

Hanyagság esetén a jogtulajdonos kártérítést kérhet, beleértve az elvesztett hasznot is, vagy megfelelő kártérítés helyett a bitorlás útján szerzett vagyontárgyak kiadását igényelheti. Szándékos bitorlás vagy nagyfokú hanyagság esetén a jogtulajdonos kétszeres kárpótlást kérhet, függetlenül az elszenvedett kár bizonyításától.

Finnország

Finnországban 2014. július 1-jétől a szabadalmi ügyvivőkre vonatkozóan új törvény lépett hatályba, amely az ügyvivői jogosítvány kiadását vizsgáláshoz köti. Egy külön tanács felelős a vizsgafeladatok kidolgozásáért és az ügyvivői vizsga megszervezéséért.

Az új törvény hatálybalépésétől számított egy évig kérhetik ügyvivői jogosítvány megújítását azok a személyek, akik szabadalmi ügyvivőként dolgoztak, és ezt a címet további egy évig még használhatják.

Franciaország

A) 2014 májusában az Elsőfokú Párizsi Bíróság két részlege különálló eljárásban törölte a VENTE-PRIVÉE.COM védjegyet.

A *Vente-privée.com* olyan vállalat, amely szakosodva van a www.vente-privée.com weboldalon keresztül magán- és kizárólagos eladásokra („vente privée” magyar jelentése: magáneladás). Ez a weboldal vezető helyen áll a franciaországi online magáneladásokban. A vállalat birtokolja a VENTE-PRIVÉE.COM névadó védjegyet, amely 2013. november végén és december elején a Párizsi Elsőfokú Bíróság két ellentétes ítéletének a tárgya volt (a harmadik tanács első részlege 2013. november 28-án, míg harmadik részlege 2013. december 6-án hozott döntést).

A védjegyet a *Showroomprive.com*, egy másik magáneladó vállalat támadta meg, és azon az alapon kérte a védjegy törlését, hogy az nélküli a megkülönböztető jelleget. A fentebb említett bíróság 2013. november 28-án úgy döntött, hogy a használt kifejezések a 2009. évi védjegylajstromozás idején generikusak voltak, és a magáneladásokból álló tevékenység vonatkozásában deskriptívnek tekinthetők. Ezért a bíróság megállapította, hogy a védjegy használat révén nem szerzett megkülönböztetőképeséget. A bíróság kimondta a védjegy törlését a 35. áruosztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában.

E döntést követően nyolc nappal ugyanazon bíróság fentebb említett másik részlege egy másik ügyben elismerte a VENTE-PRIVÉE.COM védjegy közismertségét. E vállalat ugyanis pert indított a védjegyéhez hasonló három doménnév tulajdonosa ellen. 2013. december 6-án a bíróság megállapította, hogy az alperes ezeket a neveket azzal az egyetlen céllal lajstromoztatta, hogy a védjegy goodwilljével és hírnevével kereskedjék. A bíróság védjegyi-

torlást és tisztességtelen versenyt állapított meg, és elismerte a VENTE-PRIVEE.COM megkülönböztető jelzést védjegyként, cégnévként, kereskedelmi névként, kereskedelmi jelzéseként és doménnévként is.

A Vente-privee.com vállalat fellebbezett a korábbi, vagyis november 28-i döntés ellen, és így remélhető, hogy a fellebbezési bíróság összhangba fogja hozni a döntéseket.

B) A francia parlament törvényt fogadott el a hamisítás elleni harc fokozásáról, amely 2014. március 13-án lépett hatályba. Ez az új törvény kiterjesztését képezi a 2007. október 29-i, hamisítás elleni harcra vonatkozó törvénynek, és célja, hogy az Európai Unió szabályaival összhangban megerősítse és világossá tegye a hamisítás elleni francia törvénytervezetet.

Az új törvény lényegesen javítja a bitorlás által okozott károk megállapítását és a francia bíróságok előtti bitorlási eljárások eszközeit, valamint tágítja a vámhatóságok hatáskörét.

Azon az alapon, hogy túlságosan gyengék a szellemitulajdon-jogok bitorlása esetén a francia bíróságok számára adott jogorvoslati lehetőségek, a francia parlament elhatározta, hogy megjavítja és világossá teszi a bitorlás által okozott károk megállapításával kapcsolatos rendelkezéseket.

Az új törvény szerint amikor megállapítják a szellemitulajdon-jogok bitorlása által okozott károkat, a bíróságok kötelesek különállóan azonosítani a károk három fő okát: *i)* a bitorlás negatív gazdasági következményeit, *ii)* az erkölcsi károkat és *iii)* a bitorló hasznát.

Az új törvény hatálybalépése előtt a szellemitulajdon-jogok bitorlása esetén a francia törvény nem egységesen szabályozta a polgári perindítás időtartamának korlátait. Különösen szabadalom-, védjegy- vagy mintaborlás esetén az igények elévültek, ha az ügyet nem vittek három éven belül bíróság elé. Az új törvény egyik fő rendelkezése, hogy az elévülési időt minden szellemi tulajdon bitorlása esetén öt évben állapítja meg.

Az új törvény további fontos rendelkezése, hogy kiterjeszti a vámhatóságok visszatartási jogát valamennyi szellemitulajdon-jogra, hogy a francia nemzeti szabályokat harmonizálja a 608/2013 számú európai uniós rendeletben lefektetett elvekkel, amelyek 2014. január 1-jén léptek hatályba. (Lásd e közlemény „Európai uniós vámrendelet című cikkét.”)

Hollandia

A *Screentime*, a Popstars című népszerű televíziós műsor producere kifogásolta, hogy egy versengő televíziós műsornak a „The Next Popstar” címet adták, ezért bírósághoz fordult. A bíróság azon a véleményen volt, hogy a „popstars” szó önmagában nélkülözi a megkülönböztető jelleget mint olyan jelzés, amely egy televíziós énekesversenyt jelöl. Arról sem volt a bíró meggyőződve, hogy ezt a szót elég széles körben használták a Benelux-államokban ahhoz, hogy a lajstromozott védjegy hírnevére lehessen támaszkodni. A bíróság végül mégis úgy döntött, hogy Hollandia területén a POPSTARS védjegy elég jól ismert volt ahhoz, hogy a Párizsi Uniós Egyezmény 6bis cikkének hatálya alá essen. A bíró megerősítette, hogy a

védjegy jól ismert volt a közönség érintett részében, ebben az esetben a „Ki mit tud?” jellegű műsorokat néző közönség körében.

Holland mértékkel mérve ez a döntés újdonság volt, különösen azért, mert a Párizsi Unió Egyezmény 6bis cikkének a holland fordítása „Általánosan jól ismert védjegyet” említ, amiből arra lehet következtetni, hogy az általános közönség mint egész ismeri a kérdéses védjegyet.

A TRIPS-megállapodás 16. cikkének 2. bekezdése alapján a bíróság megállapította, hogy a 6bis cikk leszállította a jól ismert védjegy kritériumát olyan értelemben, hogy a vizsgált ügyben az áruk vagy szolgáltatások közönsége a vonatkozó közönség (és nem a nagyközönség). Ha tehát ennek a konkrét közönségnek egy jelentős része ismeri az érintett védjegyet, azt jól ismertnek lehet tekinteni a Párizsi Unió Egyezmény 6bis cikke értelmében.

Ugyanakkor a bíróság megállapította, hogy egy jól ismert védjegy státusz feltételezésének a küszöbe nem teljesen ugyanaz, mint a jól ismert védjegy lajstromozásából kapott oltalomé (például az EU védjegyrányelvének 5. cikke alapján kapott oltalomé). A jogalkotó valójában különbséget tesz egyrészt a „jól ismert”, másrészt az „általánosan jól ismert” között, így két eltérő oltalomfajtát feltételezve. Ennek megfelelően a bíróság úgy döntött, hogy a Párizsi Unió Egyezmény 6bis cikke alapján kapott oltalom egy *fajtája* a jól ismert védjegy alapján általában kapott oltalomnak, és ez a fajta oltalom magasabb küszöbre utal a jól ismert státusz feltételezéséhez.

A bíróság sajnos nem adta meg, hogy a vonatkozó küszöbök hogyan különböznek egymástól. Úgy tűnik, hogy ténylegesen csupán annyit állapított meg, hogy egy lajstromozatlan védjegy jól ismert státuszát meg lehet állapítani, ha bizonyítást nyer, hogy a televíziós vetélkedőket néző közönség egy jelentős része ismeri a védjegyet.

India

Az Indiai Szabadalmi Hivatal (Indian Patent Office) 2014 februárjában a gyógyszer tárgyú szabadalmi bejelentések vizsgálatára irányelvtervezetet adott ki, amely elfogadása után mind a négy hivatalára érvényes lesz. A tervezet főbb pontjait az alábbiakban foglaljuk össze.

– A szabadalmi törvény 3. cikke, amely a szabadalmazásból kizárt tárgyakat határozza meg, többek között a következő meghatározást tartalmazza: „Nem szabadalmazható a természetben előforduló bármilyen élő vagy élettelen anyag felfedezése”. Az irányelvtervezet ezt a meghatározást kiegészíti azzal, hogy „a természetből elkülönített vegyületek” is ki vannak zárva a szabadalmazhatóságból.

– Az irányelvtervezet szerint a Markush-igénypontok („A compound selected from the group consisting of a, b ... and z”) valamennyi tagjáról részletes kísérleti adatokat kell közölni. Jelenleg elegendő a csoport egy tagjával kapcsolatban közölni ilyen adatokat.

– Az irányelvtervezet szerint az igénypontokban nem lesz megengedett a „közelítőleg” és a „közel” határozatlan kifejezés használata.

– Jelenleg az ipari alkalmazhatóság bizonyítására elegendő annak említése, hogy a találmány alkalmazható vagy használható a vonatkozó iparban. Az irányelvtervezet szűkítette ezt az általános meghatározást, hozzáadva azt a követelményt, hogy egy gyógyászati találmánynak „határozott és hihető módon kell mutatnia a hasznosságot”.

– Az új irányelv szerint biológiai anyagokra vonatkozó találmányok esetén az eddigi követelményeken túlmenően azt is ki kell nyilvánítani, hogy „a találmányban használt biológiai anyagnak mi a forrása és a földrajzi eredete”.

Irán

A Nestlé, a 29., a 30. és a 32. áruosztályban lajstromozott ábrás RABBIT védjegy (1. ábra) tulajdonosa, kérte a 30. áruosztályban lajstromozott, szintén nyulat ábrázoló, hasonló védjegy (2. ábra) törlését. Az utóbbi védjegy tulajdonosa egy iráni cukrász volt, és az elsőfokú bíróság az ő javára döntött, vagyis a törlési keresetet elutasította.

1. ábra

2. ábra

Ez ellen a Nestlé a fellebbezési bírósághoz fordult, amely megállapította, hogy a két védjegy hasonlósága miatt fennáll a fogyasztók megtévesztésének a valószínűsége, és ezért az alperes védjegyének a törlését rendelte el.

Japán

A) A japán szabadalmi törvénybe ismét be kívánják iktatni az engedélyezés utáni felszólalási rendszert, amely lehetővé fogja tenni harmadik személyek számára, hogy kifogásolják szabadalom engedélyezését a Japán Szabadalmi Hivatal (JSZH) által anélkül, hogy igénybe kellene venniük a költségesebb és bonyolultabb megsemmisítési eljárást.

A korábbi, szintén engedélyezés utáni felszólalási rendszert 2003-ban szüntették meg. Ezt követően szabadalmakat csak a megsemmisítési eljárás segítségével lehetett megtámadni. A statisztikai adatok azt mutatták, hogy a megsemmisítési eljárások száma a vártnál lényegesen kisebb volt, és nem tükrözte a korábban a felszólalási rendszer által megtámadott

szabadalmak számát. Ezért okkal feltételezték, hogy hatályban maradnak olyan szabadalmak, amelyeket korábban felszólalás révén megsemmisítettek volna, és ez a tény hátrányos a gazdaságra nézve.

A japán parlament 2014. április 25-én fogadta törvénné a törvénytervezetet, azonban a végrehajtási utasításon még finomítani kell. Az új rendszer várhatóan 2015-ben fog hatályba lépni.

Az új felszólalási rendszer főbb vonásait az alábbiakban foglaljuk össze.

Az írott felszólalást a szabadalom engedélyezésének a szabadalmi közlönyben való meghirdetési napjától számított hat hónapon belül kell benyújtani a felszólalási díj egyidejű megfizetésével. Jelenleg az várható, hogy ez a díj 10 000-20 000 yen lesz.

A teljes felszólalási eljárást írásban fogják lefolytatni, vagyis szóbeli meghallgatásra nem lesz lehetőség. Ha a felszólalás eredményeként a szabadalmasnak módosítania kell a szabadalmat, a felszólalót értesítik, azonban a felszólaló további megjegyzéseket is tehet.

A felszólalási osztály 3-5 elővizsgálóból fog állni. Az elővizsgálók a felszólaló által hivatkozott okoktól eltérő okok alapján is kifogásokat emelhetnek, de nem támadhatnak meg olyan igénypontokat, amelyeket a felszólaló nem kifogásolt.

Ha a szabadalmat a felszólalási eljárásban megvonják, a szabadalmas fellebbezést nyújthat be a Szellemtulajdon-védelmi Felsőbírósnál. Ha a szabadalom a felszólalási eljárás után is hatályban marad, a felszólaló nem nyújthat be fellebbezést, azonban lehetséges van arra, hogy külön eljárásban megsemmisítési eljárást indítson a szabadalom ellen.

B) A *Samsung* a birtokosa a 4 642 898 számú, okostelefonra vonatkozó, „szabványos lényeges” japán szabadalomnak. Az *Apple* használta a Samsungnak ezt a szabadalmazott technológiáját egyes termékeiben. A Samsung hozzájárult, hogy tisztességes, ésszerű és nem diszkriminatív (fair, reasonable and non-discriminatory: FRAND) feltételek mellett a szabadalom használatára licencszerződést kössenek, azonban a két fél közötti tárgyalások a Samsung által kért túl magas licenccím miatt megszakadtak.

A Samsung a Tokiói Kerületi Bíróságnál (TKB) szabadalmának bitorlása miatt ideiglenes intézkedéssel kérte megakadályozni, hogy az Apple a szabadalmazott technológiával készült termékeit importálja és eladhassa Japánban. Ellenintézkedésként az Apple szintén a TKB-nél kérte a Samsung elítélését kötelességzegésért, mert az általa felajánlott licenccím helyett FRAND-feltételek mellett tisztességtelen árat kért.

A TKB megállapította, hogy a Samsung szabadalma érvényes, azt az Apple bitorolta, azonban a Samsung a FRAND-feltételek vonatkozásában és a licencmegállapodás megkötésének szándékolt módjában visszaélt a jogaival.

A döntés ellen a Samsung a Szellemtulajdon-védelmi Felsőbírósnál (SZTFB) nyújtott be fellebbezést. Az ügyben e bíróság nagytanácsa hozott 2014. május 16-án döntést.

A tanács az ideiglenes intézkedésre vonatkozó kérelmet visszautasította, mert a Samsung visszaélt szabadalmi jogaival, amikor FRAND-feltételek mellett javasolt licencmegállapodást,

azonban nem megfelelő módon tárgyalta az Apple-lel a szabadalmára vonatkozó használati engedély megadásáról.

A Samsungnak adandó kártérítés ügyében a tanács megállapította, hogy a FRAND-feltételeknek megfelelő royaltyt meg kell fizetni a szabadalmasnak, azonban a FRAND-feltételek körét meghaladó igényt nem kell kielégíteni. Ennek megfelelően a Samsungnak 9 955 854 jen licencdíj jár, ami megfelel a FRAND-feltételek korlátozásai között igényelhető kártérítésnek.

C) A szabadalombitorlási perek általában párhuzamosan futnak egy szabadalommegsemmisítési perrel, ahol a Japán Szabadalmi Hivatal határozza meg egy szabadalom érvényességét. A megsemmisítési perek időtartamát növeli, hogy a hivatali döntést rendszerint megfellebbezzük az SZTFB-nél. Az alábbi ügyben a szabadalom érvényességével kapcsolatban kétszer is döntöttek, és közel hat évig tartott a bitorlási és a párhuzamos megsemmisítési ügy, amelyek elhúzódását az okozta, hogy a JSZH első döntését megfellebbezték az SZTFB-nél, amely az ügyet visszaküldte a JSZH-nak, és az utóbbinak a döntését ismét megfellebbezték az SZTFB-nél.

A felperes szabadalmas a svájci Synova S.A. (Synova), míg a japán alperes a *Sugino Machine Limited* (Sugino) volt. A felperes 3 680 864 számú japán szabadalmának a címe: „Készülék lézeres anyagmegmunkálásra”.

A Synova 2008-ban indított bitorlási pert a Tokiói Kerületi Bíróságnál a Sugino ellen, azt állítva, hogy a Sugino terméke bitorolja az ő szabadalmi jogát.

A Synova nehéz helyzetben volt, mert csak igen bonyolult eljárásban tudta állítását bizonyítani. Egyrészt ugyanis a Sugino megsemmisítési keresetet indított a szabadalma ellen, másrészt a Suginonak be kellett mutatnia az állítólag bitorló termék rajzait a TKB-nak. Ekkor a Sugino védőrendelkezést kért rajzainak oltalmazására, amit a TKB megadott. Ennek következtében a rajzokat csupán a Synova szakértői számára mutatták be, ami lehetetlenné tette a Synova számára, hogy a bitorlást utánzatok és kísérletek segítségével bizonyítsa. Végül azonban a TKB a védőrendelkezésre vonatkozó kérelmet az alperes részéről visszaélésnek minősítette.

A felperes szabadalma egy forradalmian új találmányra vonatkozott, amelynek a bonyolult technológiáját nehéz volt németről japánra fordítani, ami szintén hozzájárult a szabadalmas helyzetének a megnehezítéséhez, valamint ahhoz, hogy a JSZH a megsemmisítési eljárásban kétszer döntött az alperes javára.

Miként fentebb említettük, a bitorlási és a megsemmisítési per párhuzamosan futott. A TKB-nál benyújtott bitorlási per menetét késleltette az alperes által kért és megadott védőrendelkezés. Ezt megelőzően a JSZH a megsemmisítési perben a szabadalmat kellő nyilvánítás hiánya miatt érvénytelennek minősítette, ami ellen a szabadalmas az SZTFB-hez fellebbezett. Ez a bíróság az ügyet visszautalta a JSZH-nak, amely a szabadalmat feltalálói tevékenység hiánya miatt ismét érvénytelennek nyilvánította. Ez ellen a döntés ellen a szabadalmas ismét az SZTFB-hez nyújtott be fellebbezést, amely a szabadalmas javára hozott

ítéletet. Ennek alapján a JSZH a szabadalmat most már érvényesnek nyilvánította, ami ellen az alperes a szabadalomban ismertetett találmány feltalálói tevékenységének hiányára hivatkozva az SZTFB-hez fellebbezett. Ekkor ugyanahhoz a bírósági tanácshoz került a bitorlási és a megsemmisítési ügy is.

Az SZTFB úgy döntött, hogy a Synova szabadalma érvényes, és azt a Sugino bitorolta, vagyis a TKB döntése téves volt. Ezután az alperes fellebbezett a legfelsőbb bírósághoz, amely azonban elutasította a fellebbezést.

D) Az alperes *Shikoku Instrumentation Co., Inc.* (Shikoku) birtokolja az „Eljárás és eszköz fertőzött tojások vizsgálatára” című, 3 998 184 számú japán szabadalmat. Az alperes 2003. január 31-én kérte a JSZH-t, hogy az eredetileg megnevezett A, B, C és D feltaláló mellett, akik saját alkalmazottai voltak, társfeltalálóként még megnevezhesse E-t és F-et, az Oszakai Egyetem kutatóit is.

2012. március 14-én a felperes megsemmisítési keresetet nyújtott be a JSZH-nál az alperes szabadalma ellen azon az alapon, hogy *i)* ő (a felperes) a valódi feltaláló, és a szabadalmat egy bitorolt bejelentés alapján engedélyezték, és *ii)* a találmányt közösen dolgozták ki az alperes A, B, C és D alkalmazottja, valamint az Oszakai Egyetem E és F kutatója, és a szabadalmi bejelentést az alperes nem nyújthatja be egyedül.

A JSZH a keresetet mint alaptalant 2013. február 14-én elutasította. Ezért a felperes az SZTFB-nél pert indított az alperes ellen.

Az SZTFB 2013. december 9-én hozott döntést, amelyben megállapította, hogy a JSZH tévedett a felperes megsemmisítési keresete mindkét alapjának a megítélésében, és ezért a JSZH döntését hatálytalanítani kell.

Az SZTFB megállapította, hogy a felperes állítása szerint a szabadalmazott találmány lényeges része az ép tojások önműködő azonosítási eljárása olyan módon, hogy a fertőzött tojásokat fény hatásának teszik ki, és mérik e tojásokon belül a véredények sűrűségét. A felperes továbbá azt állította, hogy a szabadalmazott találmány kidolgozását ő 2001. szeptember 15-én fejezte be (38. sz. tárgyi bizonyíték), és hogy a két találmány lényegileg azonos.

i) Az SZTFB szerint azonban a felperes által benyújtott egyéb bizonyíték fényében sem volt bizonyos, hogy a tojások vizsgálatára szolgáló eljárást és készüléket a felperes 2001. szeptember 15-én találta fel. Ezért lehetetlen felismerni, hogy a felperes a 38. számú tárgyi bizonyítékot már ezen a napon elkészítette, és így az sem állítható, hogy a szabadalmazott találmány és a 38. számú tárgyi bizonyíték lényegileg azonos, sőt az sem, hogy a szabadalmazott találmányt a 38. számú tárgyi bizonyíték fontos része alapján dolgozták ki. Összegezve: minthogy a 38. számú tárgyi bizonyítékról nem ismerhető fel, hogy tartalmazza a szabadalmazott találmány szerkezetét, amely úgy írható le, mint „a tojások képe, amelyet rendes tojások önműködő azonosítására használnak fel”, a szabadalmazott találmányt úgy kell tekinteni, hogy nagymértékben különbözik a 38-as tárgyi bizonyítéktól mind szerkezetében, mind műszaki ötletében. Ilyen alapon nem lehet elfogadni a felperes állítását, amit arra a feltevésre alapozva tett, hogy a két találmány lényegileg azonos.

ii) A bizonyíték szerint az alperes az Oszakai Egyetemmél 2001. március 28-án kötött közös fejlesztési megállapodásra hivatkozott a készülék kereskedelmi forgalmazásával kapcsolatban. E megállapodás alapján összesen hat személy, nevezetesen az alperes A, B, C és D alkalmazottja, valamint az egyetem E és F kutatója dolgozta ki a találmányt, amelyre azután az alperes nyújtott be szabadalmi bejelentést.

A fentiek alapján az SZTFB szerint nyilvánvaló, hogy az alperes jogosult volt szabadalmi bejelentést benyújtani, és ez a bejelentés nem ütközik a szabadalmi törvény 38. cikkébe. Ezért megállapítható, hogy a JSZH döntése nem tartalmaz hibákat, és így megalapozatlan a felperesnek az az állítása, hogy a JSZH tévedett a közös szabadalmi bejelentés megítélésében.

E) 2014. április 25-i hatállyal a japán parlament jóváhagyta a japán védjegy törvény módosítását, amelynek értelmében a hangvédjegyek és a profil nélküli színvédjegyek is lajstromozhatóvá váltak.

Jemen

A) A *Soyyigit Baharat Gida Kimyevi Maddeleri Sanayi Limited Sirketi* (Soyyigit) cég az alábbi védjegye

alapján a három hónapos határidőn belül felszólalt az *Abdrous Thabt Ali Al-Qurashi* (Abdrous) cég latin betűs és arab írásjelű alábbi védjegyének

a lajstromozása iránt benyújtott kérelme ellen, miután e kérelmet a Jemeni Védjegy hivatal elfogadta, és 2012. március 13-án publikálta a védjegyközlönyben.

A Soyyigit az alábbi érvekkel támasztotta alá felszólalását:

- Az alperes védjegye megtévesztően hasonlít az ő védjegyéhez mind általános megjelenés, mind kiejtés és az árulista szempontjából.
- Az alperes rosszhiszeműen nyújtotta be bejelentését.
- Saját védjegyét ténylegesen használja Jemenben.

– Védjegyét korábban lajstromoztatta a származási országban, vagyis Jemenben és külföldön.

A hivatal a fenti érvek alapján törölte az Abdrous védjegybejelentését. Ez a döntés jogerőssé vált, mert 30 napon belül nem nyújtottak be ellene fellebbezést a bíróságnál.

B) Az *Abdul Kareem Mohamed Naser Alsabari Co.* (Abdul) nevű jemeni társaság kérelmet nyújtott be a Jemeni Védjegy hivatalnál az alábbi védjegynek

a 30. áruosztályban való lajstromozása iránt. A hivatal a védjegybejelentést elfogadta, és 2012. október 13-án publikálta a védjegyközlönyben. E bejelentés ellen a három hónapos határidőn belül felszólalt az alábbi védjegy

tulajdonosa, a jemeni *Solen Cikolata Gida Sanayi Ve Ticaret Anonim Sirketi* (Solen).

Felszólalását a Solen az alábbi érvekkel támasztotta alá.

– Az alperes MIXBARY védjegye megegyezően hasonlít a saját MAXBAR védjegyéhez általános megjelenés, kiejtés és árulista szempontjából.

– Saját védjegyét mind Jemenben, mind külföldön korábban lajstromoztatta.

– Saját védjegyét 2005 óta használja Jemenben.

A fenti érvek alapján a hivatal törölte az Abdul védjegybejelentését. Ez a döntés hatályba lépett, mert az alperes nem nyújtott be ellene fellebbezést.

Kanada

A) A szín erős kereskedelmi eszköz és eredetjelző lehet. Jogi szempontból a színvédjegyek kérdését az utóbbi időben az Egyesült Államok és az Egyesült Királyság bíróságai is vizsgálták. Amerikában a Második Kerület Fellebbezési Bírósága a Louboutin cipők piros talpával kapcsolatban hozott széles körben tárgyalt döntést, míg az angol fellebbezési bíróság a Cadbury csokoládétermékek csomagolásának bordó színével foglalkozott.

A Kanadai Szövetségi Bíróság (Canadian Federal Court, CFC) 2014. március 28-i döntése a *Rothmans Benson & Hedges Inc.* (RBH) v. *Imperial Tobacco Products Limited* (ITP)-ügyben megerősítette azt az elvet, hogy Kanadában védjegyként lajstromozható a fogyasztói termék felületén alkalmazott egyetlen szín.

A döntés az ITP által benyújtott két védjegykérelemre vonatkozik cigarettacsomagokon kétdimenziós és háromdimenziós alakban alkalmazott narancsszín lajstromozása iránt. A

bejelentéseket korábban lajstromozhatónak tartotta a CFC egy másik felszólalási ügyben, amelyet a *JTI Macdonald TM Corp.* (Macdonald) nyújtott be. A Macdonald mellett ugyan-ezen két bejelentés ellen külön eljárásban felszólalt az RBH is. Az utóbbi felszólalás műszaki indokai a következők voltak:

- a megjelölések a kanadai védjegy törvény követelményei szerint nem ábrázolták kielégítően a védjegyeket;
- a megjelöléseket az ITP valójában nem használta védjegyekként; és
- a megjelölések nem voltak disztinktívek az ITP-re nézve, különös tekintettel egy harmadik fél dohánytermékeire, amelyeket narancsszínű csomagolásban árusítottak.

A Védjegy-felszólalási Tanács (Trademarks Opposition Board) elutasította az RBH valamennyi felszólalási indokát, ami ellen az RBH a CFC-hez nyújtott be fellebbezést. Az utóbit a CFC-nek egy másik bírója hallgatta meg, mint az, aki a Macdonald fellebbezésében ítélezett. Ennek ellenére ez a bíró is azt állapította meg, hogy a felszólalási tanács döntése ésszerű volt, és e döntés alábbi szempontjait külön megerősítette.

– A védjegybejelentésekben a megjelöléseket helyesen ábrázolták. Annak ellenére, hogy a csomagokon más szó- és ábrás védjegy jelent meg a piacon, a bejelentések pontosan ábrázolták az igényelt védjegyeket, nevezetesen a csomagolás látható felületén alkalmazott narancsszín, mert kialakult joggyakorlat, hogy több védjegyet együtt lehet használni azonos csomagoláson vagy terméken.

– A megjelöléseket használták védjegyként. Nevezetesen az ITP elegendő bizonyítékot nyújtott be annak igazolására, hogy sajátosan alkalmazta a narancsszín védjegyként, és azt mint olyat használta, amiből a bíróság megállapította, hogy a szín világosan látható volt a csomagoláson a fogyasztóknak való továbbításkor.

– A megjelölések megkülönböztető jellegűek voltak az ITP-re nézve. A bizonyítékok alapján a bíróság megállapította, hogy az RBH nem teljesítette azt a rá háruló terhet, hogy bizonyítsa a narancsszínű csomagolások általános használatát a dohánykereskedelemben.

B) Kanadában a mezőgazdasági miniszter C-18 jelű új törvénytervezet nyújtott be az alsóháznak, és annak első olvasata már megtörtént. A törvénytervezet második olvasata után a szenátus elé kerül, és annak jóváhagyása után emelkedhet törvényerőre. Legfontosabb változásai az újdonságra és az oltalmi időre vonatkoznak.

A jelenleg hatályos törvény szerint egy növényfajta eladása egy versenytárs által a kanadai bejelentés napja előtt akadály a növénytermesztői jog megadásának. A törvénytervezet egyéves „türelmi időt” vezet be, úgyhogy a növényfajta eladása a tenyésztő konkurense által a bejelentés napja előtti egy éven belül nem újdonságrontó.

A jelenleg hatályos törvény szerint a növénytermesztői jog időtartama az engedélyezés napjától számított 18 év, tekintet nélkül a növényfajtára. A törvénytervezet szerint az oltalmi idő az engedélyezés napjától számított 25 év fák és szőlőfajták esetén, míg egyéb növényfajtákra 20 év oltalmi időt engedélyeznek.

Katar

A Katari Védjegy hivatal bejelentette, hogy 2014. június 1-jétől kezdve csak törvényesen hitelesített (legalized) iratokat fogad el, az egyszerű hitelesítés (certification) nem elegendő.

Kína

A) A Liaoningi Felső Népbíróság (LFN) 2013. decemberi döntése szerint az ORION védjegy használata miatt a *Jiangsu Orion Food Science and Technology Co. Ltd.* (Jiangsu Orion) bitorolta az *Orion Food Co. Ltd.* (Orion) védjegy jogát, és a tisztességtelen versenyt tiltó jogszabályba is ütközött.

Az ORION márkanévét egy koreai vállalat hozta létre. 1995-ben ez a vállalat alapította meg Langfangban (Hebei tartomány) az Orion Társaságot. Ettől kezdve az ORION márkanév népszerűsége és befolyása jelentősen nőtt, de egyúttal védjegy bitorlással vádolták. 2003 áprilisában egy Xu vezetéknévű természetes személy, aki a Jiangsu Orion vállalat tényleges vezetője volt, kérte a Kínai Védjegy hivatalnál az ORION védjegy lajstromozását (kínai írásmóddal). A védjegyet 2004 augusztusában publikálták, és az Orion felszólalt a védjegy lajstromozása ellen.

A Kínai Védjegy hivatal 2009 áprilisában elutasította Xu bejelentését, megállapítva, hogy az ORION védjegy jól ismert. Ezt követően Xu felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Védjegy-felülvizsgálati Tanácsnál (VFT).

2010-ben az Orion pert indított a *Lian Yungaon Orion* ellen (később ezt hívták Jiangsu Orionnak). 2010 végén a Liaoning Shenyang Közbenső Népbíróság úgy döntött, hogy a Jiangsu Orion védjegy bitorlást követett el, és elrendelte, hogy a vétkes szüntesse meg a bitorlást. Az elégedetlen Orion, valamint a Jiangsu Orion is fellebbezést nyújtott be az LFN-nél.

A VFT 2011 júniusában lajstromozta Xu ORION védjegyét. Az Orion egy új pert indított a Pekingi 1. sz. Közbenső Népbíróságnál, amely megerősítette a lajstromozást, megállapítva, hogy a két védjegy nem tekinthető hasonlóknak az eltérő áruosztályok miatt. Mind az Orion, mind Xu fellebbezést nyújtott be a Pekingi Felsőbb Népbíróságnál.

Az 2012 májusában úgy döntött, hogy a két védjegy hasonló árukon hasonlóságot mutat. 2013-ban a VFT más döntést hozott, mert elutasította Xu kérelmét a kínai írásmódú ORION védjegy lajstromozása iránt.

Mindezek mellett az LFN 2013-ban elrendelte, hogy a Liaoning Shenyang Közbenső Népbíróság vizsgálja meg újból az ügyet. Ez utóbbi a felülvizsgálat után úgy döntött, hogy a Jiangsu Orion védjegy bitorlást követett el, és a tisztességtelen versenyt tiltó jogszabályba is ütközött. Ezért elrendelte a bitorlás megszüntetését.

Jiangsu Orion újabb fellebbezést nyújtott be, azonban az LFN fenntartotta 2013 májusi eredeti másodfokú döntését, és elrendelte, hogy a Jiangsu Orion változtassa meg a nevét,

kérjen bocsánatot, és fizessen kártérítést. 2013 októberében a Jiangsu Orion *Jiangsu Kawang Food Co. Ltd.*-re változtatta nevét, és ezzel véget ért a tízéves védjegyvita.

B) A *Zippo Manufacturing Company* (Zippo) világviszonylatban vezető öngyújtógyártó vállalat, és ZIPPO védjegyét Kínában többször elismerték jól ismert védjegyként.

2012-ben *Li Guangsheng* guangzhou-i lakos ZIPPO védjegyű, dekoráció nélküli csempézett öngyújtókat szerzett, különböző mintákat – így a Kínai Kommunista Párt szimbólumait – vésett rájuk, és nagyban árusítva újra eladta őket.

A Zippo a Guangzhou-i Közbenső Bíróságnál (GKB) védjegybitorlásért és a tisztességtelen versenyt tiltó jogszabályba ütköző cselekedetért beperelte Lit.

A GKB 2013. december 13-án a Zippo javára döntött, mert bár a Li által árusított, gravírozott mintákkal ellátott öngyújtók nem tekinthetők a Zippo által árusított eredetieknek, a ZIPPO védjegy rajta maradt a Li által árusított öngyújtókon, és az alperes nem jelezte, hogy az öngyújtókat a Zippo felhatalmazása nélkül változtatta meg. Ez zavart okozott eredetüket illetően, ami védjegybitorlást jelentett. Ezért a GKB elrendelte, hogy Li szüntesse meg a bitorlást, és fizessen 300 000 Rmb kártérítést.

C) Egy *Ji Jinchun* nevű chongqingi lakos kínai írással egy három szótagból álló védjegy lajstromozása iránt nyújtott be kérelmet a Kínai Védjegy hivatalnál gépkocsikra és motorbiciklikre. Ezt a védjegybejelentést megtámadta az *U. S. Chevron IP Company* (Chevron). A Chevron arra alapozta támadását, hogy a kifogásolt védjegyhez hasonló védjegye van lajstromozva kőolajra és ipari olajra, és ez a védjegye népszerűsége tette szert a fogyasztók körében; emellett a gépkocsi és a motorbicikli közeli rokonságban van a kőolajpárlattal. Így a kifogásolt védjegy nem csupán a Chevron elsőbbségi érdekeit sértené, hanem a fogyasztók körében is zavart okozna.

A Védjegy-felülvizsgáló Tanács jóváhagyta a vitatott védjegy lajstromozását, mert megállapította, hogy nyilvánvaló különbségek vannak a gépkocsik és a kőolajpárlat között mind funkcióban, felhasználásban és elosztási csatornában, mind fogyasztókban. Ezért a védjegy nem tévesztené meg a fogyasztókat, és bár a Chevron védjegye népszerűsége tette szert a kőolaj- és az ipariolaj-fogyasztók körében, azt nem tudta bizonyítani, hogy védjegye népszerű lenne a gépkocsizók és a motorosok körében is.

Ezután a Chevron adminisztratív eljárást indított Ji ellen, de végül a Pekingi Felső Népbíróóság döntése is jóváhagyta a kifogásolt védjegy lajstromozását.

Kuvait

A Kuvaiti Szabadalmi Hivatal bejelentette, hogy 2014. július 1-jétől kezdve lehetőség van mintabejelentések oltalmára is.

A minta oltalmi ideje a bejelentés napjától számított tíz év, amit egyetlen alkalommal öt évvel meg lehet hosszabbítani. Egy mintabejelentés legfeljebb 50 ábrát tartalmazhat.

A mintabejelentéseket alakíságotra, helyi újdonságra és ipari alkalmazhatóságra vizsgálják. A vizsgálat eredményéről értesítik a bejelentőt, aki a kifogásokra válaszolhat, és a mintát módosíthatja.

Az elfogadott mintákat a hivatal meghirdeti a hivatalos közlönyben, felszólalni azonban csak a bíróságnál lehet. A publikálás után kérni kell a lajstromozási bizonylat kiadását.

Libanon

Egy *Jamil Hassan Al Sibaii* (Jamil) nevű libanoni cég 2011. március 16-án lajstromoztatta a PENYE MOOD színes ábrás védjegyet a 25. áruosztályban ruházati cikkekre, fehérneműkre és lábbelikre. A védjegy lajstromozást 2011. június 9-én publikálták a hivatalos közlönyben azzal, hogy öt éven belül lehet kérni a védjegy törlését. A libanoni védjegy törvény szerint ugyanis az alaki követelményeknek megfelelő védjegybejelentéseket elfogadják, és a védjegyet lajstromozzák, majd publikálják a hivatalos közlönyben, vagyis nincs felszólalás.

A *Trendy Giyim Sanayi Ve Ticaret Limited Sirketi* (Trendy) kérelmet nyújtott be a Jamil védjegyének törlése iránt, és kérelmét azzal támasztotta alá, hogy egyidejűleg kérte a PENYE MOOD színes ábrás védjegy lajstromozását a saját nevére. Emellett a Trendy egy figyelmeztető levelet küldött a Jamilnak, kérve, hogy vonja vissza védjegybejelentését, amit azonban a Jamil visszautasított. Ezért a Trendy pert indított ellene a következő indokolással.

– A Jamil rosszhiszeműen lajstromoztatta a PENYE MOOD színes ábrás védjegyet, mert korábban már tudta, hogy azt Trendy alkotta, használta és birtokolta; a bitorló védjegy lajstromozása előtt, 2011-ben ugyanis üzleti tárgyalásokat folytatott a Trendyvel.

– A Trendy korábban lajstromoztatta a PENYE MOOD színes ábrás védjegyet a 3., 23., 24. és 25. áruosztályban számos országban, ideértve Libanont, Algériát, Szaúd-Arábiát és a WIPO-t.

Az ügy teljes tisztázása után az elsőfokú bíróság a következőképpen ítélt.

- Törölte a védjegy lajstromból a Jamil PENYE MOOD színes ábrás védjegyet.
- Lefoglalta és megsemmisítette a Jamil megtámadott védjegyét viselő termékeket.
- A Jamilnak megtiltotta, hogy a megtámadott védjegyet a jövőben használja.
- Elrendelte, hogy a Jamil kártérítésként fizessen a Trendynek 4850 EUR-nak megfelelő összeget.

– Elrendelte, hogy a Jamil publikálja az ítéletet két napilapban.

– Elrendelte, hogy a Jamilnak kell fizetnie az összes kiadást.

Minthogy a Jamil 30 napon belül nem nyújtott be fellebbezést az ítélet ellen, az jogerőre emelkedett.

Marokkó

A *Hilton International Co.* (Hilton) tulajdonosa volt a HILTON szolgáltatási védjegynek a 42. áruosztályban, és beperelt egy helyi cukrászt, aki a HILTON DORE védjegyet lajstromoztatta a 30. áruosztályban.

A bíróság a Hilton javára döntött. Döntését azzal indokolta, hogy a HILTON híres védjegy, és jogosulatlan fél általi lajstromoztatása egy eltérő áruosztályban bizonyára a vásárlóközönség megtévesztésére vezetne, emellett a tisztességtelen versenyt tiltó jogszabályba is ütközne.

Németország

A) Ismeretes, hogy a legtöbb bitorlási ügyben az a bitorló, aki szabadalomba ütköző árukat állít elő vagy árusít, vagy egy szabadalmazott eljárást felhatalmazás nélkül használ. Kevésbé kézenfekvő a vétkesség csupán részvétel, különösen csupán támogató cselekvések esetén. A Düsseldorf Fellebbezési Bíróság (Oberlandesgericht Düsseldorf, OLGD) 2014. február 13-i döntése ilyen ügyre vonatkozik.

A szabadalombitorlási eljárás elektromoskábel-csatlakozások gyártására szolgáló pólustermínálokra vonatkozott. Az alperes a hifipiacon volt aktív, ahol csúcsvégkészülékek alkatrészeinek a szállításával foglalkozott. Termékei közé tartoztak többek között kábelek és csatlakozók, amelyeket az alperes saját cégneve alatt ajánlott. Emellett szerződéses kapcsolatban állt számos jól ismert külföldi gyártóval. Az utóbbiak közé sorolható a B japán vállalat, amelynek az alperes Németországon kívül különböző termékeket adott el, ideértve pólustermínálokat, amelyeket a felperes Németországban szabadalmaztatott. Az alperes általi árueosztás azonban kizárólag szabadalommentes országokban történt.

2011-ben a müncheni „High End” vásáron egy szórólapot osztogattak az alperes standján. A szórólap első oldala az állítólag szabadalombitorló pólustermínálokat mutatta, és eladóként a japán B vállalatot hirdette, nem az alperest. A hátoldal az alperes hirdetését mutatta, amely nem volt kapcsolatban B állítólag bitorló pólustermínáljaival. A szórólap két oldalának kivitelezése vitathatatlanul a hirdető vállalat kizárólagos felelőssége volt.

A Düsseldorf Kerületi Bíróság (Landgericht Düsseldorf, LGD) elutasította az alperes ellen benyújtott bitorlási keresetet. Az LGD szerint az alperes nem tett ajánlatot a szabadalom szerinti termékekre vonatkozóan. Nyilvánvaló volt bárki számára, hogy a szórólap elülső és hátsó oldala eltérő kivitelezésű. Ezért az alperesnek nem volt köze a pólustermínálokhoz, és azokat csupán a B japán vállalat árusította.

Az OLGD elutasította ezeket a megfontolásokat, és az alperest bitorlónak minősítette. Az OLGD szerint ugyanis az alperes a német szabadalmi törvény 9. cikke alapján felelős azért, mert saját standján kiállította a szórólapokat, és ezzel a szabadalommal kapcsolatban saját javaslatot tett. Az OLGD nem alapozta döntését a szórólap első és hátsó oldalának a

kivitelezésére, mert szerinte elegendő volt az, hogy az alperes a szórólapokat kiállította a standján. Az OLGD szerint már az is elég lett volna, ha a szórólapokat az alperes standján állítják ki, és az egyértelműen csupán a B vállalatnak lett volna tulajdonítható. A standon való bemutatás világossá tette a vásárlatógatók számára, hogy a hirdetett pólusterminálok megkaphatók a B vállalattól. A stand tulajdonosa felelős azért, amit az ő kiállítási területén bemutatnak. Ennek következtében egy harmadik vállalatra utaló hirdetést az alperes saját cselekedeteként kell értelmezni.

A fentiekből következik, hogy egy vásáron vagy kiállításon egy stand működtetői nem csak a saját termékeikért felelősek. Egy másik vállalat szórólapjai kiválthatják felelősségüket, ha azokat a saját standjukon állítják ki. Még egy ilyen felirat: „Itt nem vásárolható” vagy „Csupán a B vállalattól szerezhető be” sem védi meg őket a felelősségtől. Itt az OLGD nem az áruk alperes általi ajánlását büntette meg, hanem egy harmadik fél ajánlatában való részvételt.

B) A német vámhatóságok 2012-ben 3,2 millió darab hamis terméket foglaltak le majdnem 130 millió EUR értékben. Az Európai Unióban ezek a számok 2012-ben 40 millió darab 1 milliárd EUR értékben voltak.

Az Európai Unióban átalakították a határon végzett foglalási rendszabályokat. A 608/2013 sz. új európai uniós vámrendelet 2014. január 1-jén lépett hatályba (lásd e közlemény „Európai uniós vámrendelet” című cikkét).

Az új szabályozás tisztázott egyes kérdéseket, és egyszerűsített eljárást vezetett be a bitorló áruk lefoglalására és megsemmisítésére, ha az importőr nem tiltakozik ellene. Az importőr mellett a szállító is felelős lehet. Az OLGD szerint egy szellemi tulajdon-védelmi cselekedetnek (például vámhatóság általi elkobzásnak) csupán az ismerete is a továbbító ügyvivő részéről kötelezettséget jelent az áruk törvényességének az ellenőrzésére. Ennek az ellenőrzésnek a megvalósítási módját az ügyvivőnek kell eldöntenie. Egy bitorlásra vonatkozó értesítés megtörténte után azonban az ügyvivő lesz felelős a bitorlásért, tekintet nélkül arra, hogy megbízójától milyen (eltérő) utasítást kapott.

C) A Német Szabadalmi és Védjegy hivatal (Deutsches Patent- und Markenamt, DPMA) 2013-ban elutasította egy japán nemzeti szabadalmi bejelentésre alapozott nemzetközi (PCT-) bejelentés Németországban megindított nemzeti szakaszát, mert a bejelentő csupán a PCT-bejelentés 14 igénypontja után fizetett igénypontdíjat, holott az eredeti szabadalmi bejelentés 16 igénypontot tartalmazott. A DPMA viszont – ellentétben az Európai Szabadalmi Hivatallal – a bejelentési illetéket az alapbejelentésben foglalt igénypontok száma alapján határozza meg.

A bejelentő e határozat ellen a Szövetségi Szabadalmi Bíróságnál (Bundespatentgericht, BPG) nyújtott be fellebbezést, amely azonban megerősítette a DPMA határozatát.

A BPG döntését a bejelentő a Szövetségi Legfelsőbb Bíróságnál (Bundesgerichtshof, BGH) fellebbezte meg. Megjegyezzük azonban, hogy a DPMA döntése ellen a mulasztás pótlása mellett a jogok helyreállítását is lehetett volna kérni.

D) A Münchener Kerületi Bíróság (MKB) döntése szerint a pezsgőt tartalmazó fagyaltot nem szabad „Champagne Sorbet” (pezsgősörbet) néven hirdetni és árusítani. Ezzel a döntéssel az MKB tisztázta, hogy a „pezsgősörbet” megjelölés ütközik a CHAMPAGNE eredetmegjelöléssel, amely Európában védve van. Ennek megfelelően még ha pezsgőt használnak is a sörbet előállítására, a „pezsgősörbet” megjelölés Németországban tiltva van a CHAMPAGNE eredetmegjelölés hírneve miatt.

E) A DPMA a német védjegy törvény 8. cikkének 2. bekezdése alapján megkülönböztetőképeség hiánya miatt a kérelmezett áruk és szolgáltatások egy részére elutasította a SILVER EDITION védjegy lajstromozására irányuló kérelmet. Az elutasított áruk és szolgáltatások közé tartoztak például a motorral hajtott mezőgazdasági gépek, a motoros járművek karbantartási és eladási szolgáltatásai, valamint járművek tisztítási és festési munkái.

A bejelentő a hivatali határozat ellen a BPG-nél nyújtott be fellebbezést. A BPG megerősítette azt a hivatali álláspontot, hogy a közönség a SILVER EDITION megjelölést nem védjegyként, hanem inkább kereskedelmi üzenetként értelmezné, és ezért megerősítette a DPMA döntését.

F) A Berlieni Felsőbíróság (Berliner Gerichtshof) 2013. május 31-én kelt döntésében lezögezte, hogy nem félrevezető egy védjegy után a TM jelzés használata, ha a védjegy lajstromozását már kérték, de a lajstromozás még nem történt meg.

A TM rövidítés az angol–amerikai jogrendszerben a „védjegy” megjelölésre használt „trademark” szóból származik.

A TM rövidítést egyértelműen meg kell különböztetni az ® megjelöléstől, amely lajstromozott védjegyet jelöl, és csak akkor használható, ha a vonatkozó védjegyet egy védjegy lajstromba már bejegyezték.

Olaszország

A) 2014. április 8-án a Milánói Bíróság Szellemitulajdon-védelmi Részlege fontos döntést hozott egy divattervező azon jogával kapcsolatban, hogy folytathatja-e nevének védjegyként való használatát azt követően, hogy megvált az általa alapított vállalatától, és hogy továbbra is fennáll-e a joga a saját nevét és a cégnevet tartalmazó védjegyek használatához.

A döntés előzménye, hogy a jól ismert divattervező, *Alviero Martini*, a híres „térképnyomat” megalkotója, 2005-ben kilépett az általa alapított cégből, amely még mindig az ő nevét (*Alviero Martini Sp.A.*) viseli, és a tervező által létrehozott számos védjegyet birtokol, ideértve az *ALVIERO MARTINI PRIMA CLASSE* védjegyet, amelyben az *Alviero Martini* név kisebb és kevésbé feltűnő betűkkel van írva, mint a „Prima Classe” szavak. A bíróság megállapította, hogy az ilyen védjegyek létezése ellenére a kereskedelemben az *Alviero Martini* név használatának a kizárólagos joga jelenleg is a tervezőhöz tartozik, mert az egy jól ismert jelzés, amelyet a szellemitulajdon-védelmi törvény 8(3) cikke véd. Ennek megfelelően a bíróság szerint az *Alviero Martini* név önmagában való használata a cég által ruhákon (vagyis

a „Prima Classe” szavak nélkül) törvénytelen. Ezért a bíróság megtiltotta az ilyen jogellenes viselkedést, és elrendelte, hogy a cég fizessen kártérítést a tervezőnek.

A bíróság azt is megállapította, hogy a cég felelős a felek közötti viszonyt szabályozó szerződés megszegéséért, egyrészt mert önmagában használta az Alviero Martini nevet kereskedelmi tevékenységében, másrészt mert nem közölte a tervező és a cég közötti együttműködés megszűnését. Azonban elutasította a tervező azon kérését, hogy a cégtől vonják meg a védjegyeit becsapás miatt, mert nem bizonyosodott be, hogy a cég „tevékenyen működött sajátos és konkrét eszközökkel abból a célból, hogy a fogyasztók tudatában megerősítse azt a hiedelmet, hogy az átruházott védjegyek kapcsolatot tartottak fenn a cégtől már teljesen elidegenedett tervező személyével és tevékenységével”.

A döntés két szempontból fontos: Először, mert megerősíti, hogy az olasz törvény egy híres név tulajdonosának kizárólagos jogot nyújt nemcsak ahhoz, hogy nevét védjegyként lajstromoztassa, hanem ahhoz is, hogy a nevet olyan körülmények között is használja, amikor ez a név kapcsolatot feltételez a híres személlyel.

Másodszor – és az általános megközelítéssel összhangban – a döntés megerősíti, hogy Olaszországban a közönség becsapása lényeges tényező lehet védjegymegvonási eljárásban nem csupán a termék anyagi vonatkozásai, hanem egyéb körülmények szempontjából is, amelyek a fogyasztók véleménye szerint lényegesek. Az ilyen becsapás megvonáshoz vezethet, amikor a jogtulajdonos nem felel meg a védjegyéhez kapcsolódó üzenetnek.

Skócia

2014. szeptember 18-án tartottak népszavazást Skócia függetlenségéről. Ennek kapcsán Skócia szellemi tulajdon-védelmi rendszeréről is élénk vita folyt és folyik.

A skót kormány 2013 novemberében egy fehér könyvet adott ki, amely két helyen említi a szellemi tulajdont, többek között az alábbi szöveggel: „Biztosítani fogjuk a szellemi tulajdon-védelmi jogok folytonosságát”, majd azt javasolja, hogy a független Skócia „használatiminta-oltalmi rendszert” fogadjon el. A könyv szerint ez Skócia számára egyszerűbb, olcsóbb és inkább üzletbarát modellt nyújtana, mint az Egyesült Királyság rendszere, „amely bürokratikus és költséges, különösen a kisvállalatok számára”.

A fehér könyv nem tárgyalja azt a kérdést, hogy egy független Skóciának saját Skót Szellemi tulajdon-védelmi Hivatal (Scottish IPO) kellene-e felállítania, vagy pedig arra kellene törekednie, hogy felhasználja az Egyesült Királyság Szellemi tulajdon-védelmi Hivatalát (UK Intellectual Property Office, UKIPO), amely 2011-ben majdnem 1000 szabadalmi bejelentést és 1500-nál több védjegybejelentést kapott Skóciából.

Egy Scottish IPO felállítása nagy költségeket igényelne, amit az adófizetőknek kellene megfizetniük. Ha egy független Skócia az UKIPO segítségét kívánná igénybe venni, tárgyalási időszakra lenne szükség bármilyen lehetséges megegyezés előtt. Ezért a Marks &

Clark LLP egy skót irodájának két tagja levélben az UKIPO megjegyzéseit kérte. Választ *John Alty*-tól, az UKIPO vezetőjétől kaptak, aki megjegyezte, hogy szervezete 300-nál több szabadalmi elővizsgálót alkalmaz, és évente 20 000-nél több szabadalmi bejelentést dolgoz fel a kvantumszámítógépektől a lábbelikig terjedő széles területen. Szerinte egy Scottish IPO-nak hasonlóan széles műszaki területen kellene szabadalmi bejelentéseket vizsgálnia ahhoz, hogy az UKIPO által nyújtotthoz hasonló minőségű szolgáltatást nyújthasson. Az sem világos, hogy mi történne az UKIPO által engedélyezett érvényes szabadalmakkal. Az a lehetőség is fennáll, hogy egy jövőbeli független Skócia engedélyezné az angol szabadalmak kiterjesztését Skóciára, de legalábbis most, ha Skócia saját szabadalmi hivatalt állítana fel skót szabadalmak engedélyezésére, ezeket nem lehetne kiterjeszteni az Egyesült Királyság fennmaradó részeire. Ez nagy valószínűséggel megnövelt költségekhez vezetne azok számára, akik mind az Egyesült Királyságban, mind Skóciában oltalmat kívánnának szerezni.

A használatiminta-modell elfogadásával kapcsolatban Alty annak a nézetének adott kifejezést, hogy ezt nem javasolná, és a gyors szabadalmazás érdekében más utak követését tartaná célszerűnek.

A fehér könyv tárgyalja az Európai Szabadalmi Egyezményhez (ESZE) való csatlakozás kérdését is, és megállapítja, hogy a skót kormány szándékszik kérelmezni az európai uniós tagságot, de bizonytalan, hogy ez milyen hosszú időt venne igénybe. Benoît Battistelli, az Európai Szabadalmi Hivatal elnöke azt közölte, hogy ha Skócia csatlakozni kívánna az ESZE-hez, először önálló állammá kellene válnia. Ekkor az ESZE jelenlegi tagállamainak meg kellene hívniuk, és azt is ezeknek az államoknak kellene eldönteniük, hogy a csatlakozási tárgyalásokat csak az önálló Skóciával kezdjék-e meg, vagy pedig azokat az Egyesült Királyságtól való végleges elszakadás előtt meg lehetne kezdeni.

Egy független Skócia elkezdhetne tárgyalni az ESZH-val egy érvényesítési egyezményről, amelynek alapján lehetővé válna, hogy az európai szabadalmak jogi hatályra tegyenek szert Skóciában akkor is, ha az nem szerződéses tagja az ESZE-nek. Ez vonzó lehetőségnek tekinthető egy független Skócia számára, amíg az ESZE szerződő államává nem válik.

Skócia büszke arra, hogy innovációs központnak tekinthető, és erős szellemi tulajdon-védelmi törvények segítenének biztosítani ennek a folytatását, ha a szeptemberi népszavazás ígert mondottnak volna Skócia elszakadására.

Spanyolország

A 4-es számú Barcelonai Kereskedelmi Bíróság (BKB) elutasította az *Oatly AB* (Oatly) kérését a zabtejszínt és -eladó *Liquats Vegetals, SA* (Liquats) és további három alperes ellen, akik valamennyien Liquats vevői és zabtejeladók voltak.

Az Oatly azt állította, hogy az alperesek bitorolják a zabtejszínt és annak gyártására vonatkozó, 0731646 sz. európai szabadalmát és az annak megfelelő, 2154684 sz. (ES'684-es) spanyol szabadalmát. Azzal érvelt, hogy bár nem ismeri a Liquats által használt eljárást, minthogy

a Liquats terméke feltehetőleg azonos a szabadalomban igényelt termékkel, az alperesek bitorolták eljárástól függő termékigénypontját és egyéb igénypontjait.

Az Oatly egy eljárástól függő termékigénypont tág értelmezésére alapozta panaszát, aminek folytán az ilyen igénypontokat termékigénypontokként értelmezte. Ilyen igénypontokra nézve nincs spanyol joggyakorlat, ezért az Oatly a német bíróságok két döntésére és az Európai Szabadalmi Hivatal bizonyos döntéseire hivatkozott.

Az alperesek a következőkkel érveltek.

- A Liquats gyártási eljárása különbözött a szabadalmazott eljárástól.
- E különbség eredményeként az ezzel az eljárással előállított zabtej különbözött az említett, eljárástól függő termékigénypont által védett zabtejtől.
- A Liquats eljárása magában foglalta egy β -glükánáz-enzim használatát, amit a szabadalmas kimondottan kizárt az ESZH előtt. A β -glükánáz egy olyan enzim, amelynek a működése abban áll, hogy elvág β -glükán-láncokat (ami kiváltja a glükóz képződését). Ez azt jelenti, hogy a Liquats eljárásából származó zabtej nem tartalmaz érintetlen β -glükánokat a kiindulási anyagból, és magasabb a glükóztartalma.

Az alperesek tehát egy eljárástól függő termékigénypont szűkebb értelmezésére alapozták érvelésüket, aminek alátámasztására egyesült királyságbeli és egyesült államokbeli bíróságok joggyakorlatára hivatkoztak.

A BKB elutasította az Oatly keresetét, és helyt adott az alperesek érveinek.

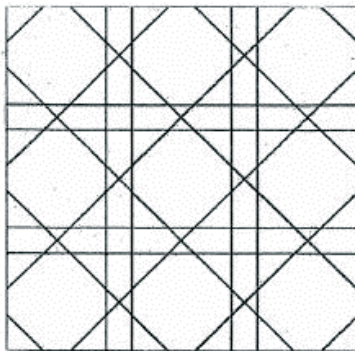
A BKB egyetértett az alpereseknek azzal az érvelésével, hogy eljárástól függő termékigénypontokat csak olyan esetekben engedélyeznek, amikor egy terméket csupán a gyártási eljárás leírásával lehet meghatározni. A BKB véleménye szerint azonban ellentmondás volt ezen érvelés és a felperes azon állítása között, hogy az eljárástól függő termékigénypont magát a terméket védi, tekintet nélkül az eljárásra. Ezért a bíróság elemezte mindkét eljárást, és azok között két különbséget azonosított. Ezek közül a fontosabb az volt, hogy a Liquats eljárása β -glükánáz-enzimet használt, amit a szabadalmas az ESZH előtti szabadalmazási és felszólalási eljárásban kimondottan kizárt.

Ezeknek a különbségeknek az eredményeként a Liquats által előállított zabtej eltért az Oatly szabadalma szerint előállítottól, mert nem tartalmazott érintetlen β -glükánokat a kiindulási anyagból. Így nem bitorolták az ES '684-es szabadalomnak sem az eljárástól függő termékigénypontját, sem annak a többi igénypontját.

A fentiek alapján a BKB elutasította az Oatly keresetét, és kötelezte a perköltségek megfizetésére.

Svájc

A Svájci Szellemtulajdon-védelmi Hivatal elutasította a *Parfums Christian Dior* (Dior) DIOR CANNAGE PATTERN (nádfonatminta) nemzetközi ábrás védjegy 3., 20. és 21. nemzetközi áruosztályban való lajstromozására irányuló kérelmét, azzal az indokolással, hogy a minta nélküli a megkülönböztető jelleget:

A Dior az elutasítás ellen a Szövetségi Adminisztratív Bíróságnál nyújtott be fellebbezést, azzal érvelve, hogy a hivatal által történt elutasítás megalapozatlan, mert

- a védjegy alapvető geometriai formák szokatlan kombinációja, és így helytelen a megkülönböztetőképeség hiányának a feltételezése; és
- egy berni bíróság 1997-ben egy ideiglenes intézkedésre irányuló kérelemmel kapcsolatos döntésében megállapította, hogy egy Dior kézitáskán egy gyakorlatilag azonos minta eléggé disztinktív volt az őt alkotó egyéni geometriai formákhoz viszonyítva ahhoz, hogy ne kelljen szabad felhasználás céljára fenntartani. Ennek megfelelően a Svájci Szellemtulajdon-védelmi Hivatal döntése a szóban forgó védjegyről a törvény előtti egyenlőség megsértését jelenti.

A bíróság 2014. február 17-i döntésében megerősítette a hivatal döntését, és elutasította a DIOR CANNAGE PATTERN védjegy lajstromozását a vonatkozó árukra.

A bíróság megállapította, hogy a hasonló minták a szabad felhasználás területére tartoznak, ha

- általánosak azoknak az áruknak és szolgáltatásoknak a területén, amelyeknek a lajstromozását kéri; és
- nem magaslanak ki eredetiségükkel a többi minta közül.

Ezután a bíróság azt a grafikus mintát vette szemügyre, amelyet eredetileg a 14-es mintájú Thonet faszék számára dolgoztak ki, és amely nagyon népszerű Svájcban, majd megállapította, hogy a rácsszerkezetű mintát széles körben alkalmazzák az áruk és szolgáltatások tárgyhoz tartozó területén. Végül megállapította, hogy hasonló áruk és szolgáltatások kapcsán használt azonos minták hiánya ellenére a DIOR CANNAGE PATTERN szokásos geometriai formák kombinációja csupán, amely nem tudja betölteni azt a célt, hogy jelezze az áruk kereskedelmi eredetét, és ezért nélkülözi a benne rejlő (inherens) megkülönböztetőképeséget.

A bíróság elutasította a Diornak azt az érvelését is, hogy megsértette a törvény előtti egyenlőség elvét, mert

- nincs olyan jog, amely a saját magával való azonos elbánásra vonatkozna;

– azok az áruk, amelyekkel kapcsolatban a védjegyet lajstromozták, eltérőek voltak, és így a két döntést nem lehet összehasonlítani; és

– egy korábbi védjegyet, amelyen az egyenlő elbánásra vonatkozó igény alapszik, legfeljebb nyolc évvel korábban kell lajstromozni a későbbi védjegy előtt, mert az áruk „feltámasztására” vonatkozó esetjog állandóan fejlődik.

A fentiek miatt a Szövetségi Adminisztratív Bíróság elutasította a Dior fellebbezését.

Svédország

2014. július 1-jétől kezdve a Svéd Szabadalmi Hivatal előtti eljárásban szabadon lehet a svéd és az angol nyelv között választani. Ha a bejelentő az angol nyelvet választja, és ennek megfelelően bejelentését angol nyelven nyújtja be, az igénypontokról svéd nyelvű fordítást is be kell nyújtania. Ez a fordítás azonban nem befolyásolja az oltalmi kört, mert csupán harmadik felek tájékoztatására szolgál, ha jogi nyelvként az angolt választják.

Szingapúr

A Szingapúri Szellemtulajdon-védelmi Hivatal 2014. május 16-án nyilvános konzultációt indított a mintalajstromozásra vonatkozó rendszer felülvizsgálatáról. A felülvizsgálat azt célozta, hogy a szingapúri mintatörvényt hozzáigazítsák az üzlet és a technológia legújabb irányzataihoz. A hozzászólások és javaslatok benyújtásának a határideje 2014. június 6-án járt le.

A hivatal a következő kérdésekben kért visszajelzést az érdekelt felektől és szakemberektől.

– A „minta” meghatározása a mintatörvényben. A hivatal módosítani szándékozik a meghatározást további mintatípusok, így például grafikai határfelületek beiktatásával.

– A hivatal fontolóra vette, hogy nem kellene-e a mintaoltalmat kiterjeszteni „részleges mintákra” is, ahol egy cikknek csak egy részét védenék az egész cikk helyett.

– A hivatal fontolóra vette, vajon nem kellene-e a mintaoltalmat kiterjeszteni nem lajstromozott mintákra is. Ez hasonló lenne az Egyesült Királyságban hatályos lajstromozatlan mintajoghhoz.

– A hivatal fontolóra vette az érdemi vizsgálat kiterjesztését bizonyos vagy az összes mintabejelentésre.

– A hivatal javasolja türelmi idő bevezetését annak érdekében, hogy lehetővé tegye a mintatulajdonosok számára a minta lajstromozását azt követően is, hogy mintájukat a bejelentés előtt bizonyos időhatáron belül nyilvánosságra hozták. Ez is hasonló lenne az egyesült királyságbeli szabályozáshoz.

– Többszörös mintabejelentések benyújtásának és vizsgálatának a lehetővé tétele.

A módosított mintatörvénytől azt várják, hogy az jobban összhangban lesz a máshol kifejlesztett mintatörvényekkel, és egyúttal elő fogja segíteni a mintavonatkozású iparágak, így a médiumok, a divatipar és a fogyasztói termékek fejlődését.

Tajvan

A tajvani szellemitulajdon-védelmi törvény 17. cikke úgy rendelkezik, hogy ha egy peres fél (rendszerint az alperes) egy perben a szabadalom érvénytelenségét állítja, a bíróság tetszése szerint felkérheti a Tajvani Szellemitulajdon-védelmi Hivatalt, hogy beavatkozó félként vegyen részt az eljárásban, és így fejtse ki véleményét a szabadalom érvényességéről. Az ilyen beavatkozásnak támogató jellegűnek kell lennie. Ezért a hivatalnak nemcsak véleményt kell nyilvánítania a vizsgált szabadalom érvényességéről, hanem a peres felek egyikének – a felperesnek vagy az alperesnek – segítenie is kell.

A jelenlegi rendszerben egy alperes megsemmisítési eljárást is kezdeményezhet a hivatalnál a felperes szabadalmának megsemmisítése érdekében. Ha egy ilyen eljárás még függőben van, a hivatal nehéz helyzetbe kerülhet, mert esetleg nem lesz képes véleményt mondani a szabadalom érvényességéről, vagy eldönteni, hogy a peres felek közül melyiknek segítsen. Még ha nincs is megsemmisítési eljárás a hivatal előtt, a peres eljárásban nehéz azt kérni, hogy a hivatali elővizsgáló harmadik félként gondosan tekintse át és tanulmányozza a per aktáit, értse meg a felek vitáját, és adjon véleményt. Minthogy a Tajvani Szellemitulajdon-védelmi Hivatal beavatkozása a peres eljárásba általában csekély haszonnal jár, úgy tűnik, hogy a Szellemitulajdon-védelmi Bíróság működésének kezdeti szakaszában nem gyakran kérte a hivatal közreműködését. Ezért a legfelsőbb bíróság 2009 és 2011 között számos esetben megerősítette a hivatal beavatkozásának fontosságát az ilyen peres ügyekben.

2013-ban a legfelsőbb bíróság konkrét instrukciókat adott a Szellemitulajdon-védelmi Bíróságnak arra nézve, hogy hogyan lehetne javítani a hivatal beavatkozásának hatékonyságát. A bíróság szerint amikor elrendelik, hogy a hivatal avatkozzon be egy perbe, a Szellemitulajdon-védelmi Bíróságnak konkrétan meg kell határoznia, hogy a hivatalnak melyik felet kell támogatnia. A legfelsőbb bíróság rámutatott, hogy a Szellemitulajdon-védelmi Bíróság a törvény szándékával ellentétesen jár el, ha nem adja meg a hivatal által támogatandó felet.

Nyilvánvalóan kétségek merülhetnek fel azzal kapcsolatban, hogy a Szellemitulajdon-védelmi Bíróság mikor rendelheti el, hogy a Tajvani Szellemitulajdon-védelmi Hivatal a felperest segítse a szabadalom érvényességének bizonyításában, illetve milyen körülmények között kell a Szellemitulajdon-védelmi Bíróságnak azt elrendelnie, hogy a hivatal az alperesnek segítsen a szabadalom érvénytelenségének alátámasztásában. Ez különösen nehéz lehet, ha még nem fejeződött be egy a hivatal által eldöntendő megsemmisítési per.